

Vlaams
Parlement

vergadering **C249**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 9 juni 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Vera Jans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de rol van het Kenniscentrum Mediawijsheid in de vroegdetectie en preventie van risicovol en problematisch gamen – 2045 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over een decretale aanpassing van het wettelijk kader van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) – 2110 (2015-2016)	5
VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over levensbeschouwelijke uitzendingen door de VRT – 2201 (2015-2016)	9
VRAAG OM UITLEG van Jean-Jacques De Gucht aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de informatie-uitwisseling tussen mediaorganisaties en SABAM – 2212 (2015-2016)	14
VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de Vlaamse Gebarentaal – 1919 (2015-2016)	17
VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de amateur-kunstensector – 1920 (2015-2016)	20
VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de restauratie van het Lam Gods – 2119 (2015-2016)	26
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de renovatie en de mogelijke uitbreiding van het Brusselse Kaaitheater – 2167 (2015-2016)	30
VRAAG OM UITLEG van Manuela Van Werde aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de hervorming van de filmkeuring – 2171 (2015-2016)	34

**VRAAG OM UITLEG van Vera Jans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de rol van het Kenniscentrum Mediawijsheid in de vroegdetectie en preventie van risicovol en problematisch gamen
– 2045 (2015-2016)**

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Vera Jans (CD&V): Het centrum voor alcohol- en andere drugproblemen (CAD) Limburg was de eerste en vooralsnog een van weinige welzijnsvoorzieningen met een preventief en hulpverleningsaanbod over gamen. Het centrum organiseerde recentelijk een studiedag omdat er zich steeds meer jonge gamers en ouders aanmelden met vragen en problemen over gamen. Voor alle duidelijkheid – en dit wil ik beklemtonen –, gamen op zich is geen enkel probleem, integendeel. 90 procent van de gamende jongeren ervaart absoluut geen problemen en amuseert zich ermee. Dat gebeurt in alle gezinnen. Ik wil dit absoluut niet problematiseren, maar we kunnen er niet omheen dat we bij een kleine en groeiende groep jongeren wel kunnen spreken van risicovol of problematisch gamen.

Zo kwamen er in de eerste vier maanden van dit jaar al evenveel gamers op intakegesprek bij het CAD als in heel 2015. De grootste groep is tussen 12 en 15 jaar. Die cijfers worden ook bevestigd door resultaten van de leerlingenbevraging door de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD), waar sinds 2013-2014 ook gamen en gokken wordt bevraagd.

Ook het zorgcentrum Alexianen te Tienen krijgt wekelijks drie tot vier ouderparen over de vloer met vragen hierover. De zorgverstrekkers merken een stijgende vraag en hebben ook een gespreksgroep en een zorgmodule dat de naam Digital Detox draagt.

Net zoals met ander problematisch gedrag is er niet één oorzaak aan te duiden voor problematisch gamen: het is een samenspel van verschillende factoren. Het is belangrijk te zeggen dat niet enkel het aantal uren gamen determinant is. Een gameverslaving is qua behandeling dan ook vergelijkbaar met een andere verslaving zoals roken, alcohol of andere drugs.

Hulpverleners geven bovendien aan dat heel veel jongeren zich niet laten behandelen omdat ze vastzitten met vragen hierover. Veel ouders weten ook niet precies wat nog verantwoord, normaal en niet normaal is en waar je op moet letten als je denkt dat je je zorgen moet maken over een van je kinderen. En juist dat is zo belangrijk, want er op tijd bij zijn, is ook hier van groot belang.

Bij de preventie van risicovol of problematisch gamegedrag zijn ouders, opvoeders en leerkrachten zonder meer sleutelfiguren. Net hen moeten we kunnen bereiken met sensibilisering en educatie, want ze spelen een zeer actieve rol in hoe hun kinderen omgaan met deze mediavorm. Mediawijsheid stimuleren blijft voor u een belangrijk aandachtspunt in uw beleid om al onze burgers actief, creatief en kritisch te leren omgaan met de media van vandaag en hen tegelijkertijd voor te bereiden op de nieuwe media van morgen.

In het kader van sensibilisering rond gaming heeft het Kenniscentrum voor Mediawijsheid al een aanbod beschikbaar. Ik denk evenwel dat het kenniscentrum nog meer een rol kan spelen in de vroegdetectie en preventie van risicovol en problematisch gamegedrag.

Minister, wat is uw visie over de rol van het kenniscentrum in de vroegdetectie en preventie van risicovol en problematisch gamen? Welke concrete initiatieven wilt

u nemen inzake mediawijsheid om empowerment van jonge gamers en hun ouders of opvoeders te realiseren en het taboe dat errond bestaat te doorbreken? Welke opportuniteiten ziet u binnen uw beleid inzake mediawijsheid om preventief te werken rond mediawijsheid op het vlak van gamen en zou een samenwerking met Welzijn – hulpverleningsorganisaties in het welzijnslandschap – of Onderwijs hier een plaats in kunnen krijgen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Jans, zoals u al hebt aangegeven, kreeg het Kenniscentrum voor Mediawijsheid de opdracht om het actief, creatief, kritisch en bewust omgaan met media in Vlaanderen te stimuleren. Daarbij hoort onder meer een verantwoord gamegedrag. In die zin sensibiliseert het kenniscentrum zowel intermediairen als het publiek over zowel de waarde van gamen, alsook de juiste manier om er goed mee om te gaan. Het doet dit door onder andere informatie uit onderzoek en best practices uit de educatieve of informatieve sector op maat te vertalen via vormingen, tools en campagnes.

Daarnaast formuleert de Vlaamse Regering ook opdrachten voor gezondheidspreventie onder Welzijn. Daar neemt de VAD de opdracht op om te sensibiliseren over verslavingsgedrag, in dit geval risicovol en problematisch gamen.

Elk vanuit hun rol werken het kenniscentrum en de VAD nu al samen om deze thematiek aan te pakken. De samenwerking blijft overigens niet beperkt tot deze spelers, maar omvat ook diensten die werken rond opvoedingsondersteuning, experts, media enzovoort. Het kenniscentrum speelt dus een actieve rol in het opzetten van netwerken en samenwerkingen om dit in partnerschap te realiseren. Dat doet het ook bij andere thema's zoals privacy.

Zoals u weet, ondersteun ik het Kenniscentrum voor Mediawijsheid dat reeds verschillende initiatieven inzake gaming heeft ondernomen en ontwikkeld, die dus hebben gelopen of nog lopen. Ik overloop er enkele. In de Digitale Week in april 2015 verspreidde het kenniscentrum de brochure 'Let the games begin! Gids voor ouders over gamen' samen met een onlinevideo met tips voor ouders over gaming. Deze brochure werd mee bekendgemaakt bij het herwerkte draaiboek 'Als Kleine Kinderen Groot Worden en Gamen' van de VAD voor infosessies voor ouders. Wie zo'n workshop organiseert, kan de brochures van het kenniscentrum gratis bestellen. Daar wordt vaak gebruik van gemaakt en dat is een goede zaak.

Het kenniscentrum maakte samen met de onderzoeksgroep Media & ICT in Organisaties & Samenleving (MIOS) van de Universiteit Antwerpen de gids 'Mediawijs gamen: gaminggids voor begeleiders van jongeren en kinderen'. De tools zijn online terug te vinden in de tooldatabank op mediawijs.be, net als het lessenpakket over gaming 'Vlucht naar Avatar' van de VAD. De beide organisaties wisselen hun tools op hun informatiekkanalen uit.

Het kenniscentrum voorziet ook in achtergrondinformatie op zijn website voor intermediairen in het dossier gaming.

Het thema gaming kwam ook al meermaals aan bod op de vormingsmomenten die het kenniscentrum organiseert of op sessies die het geeft op studiedagen van partners.

Ook in de toekomst zijn er acties over gaming gepland. Momenteel werkt het kenniscentrum aan een specifieke website voor ouders over mediaopvoeding. De lancering is voorzien in het najaar. Een van de thema's die ruim aandacht zullen krijgen, is gaming.

Dit onderdeel wordt uitgewerkt met het onderzoeksnetwerk Digital Games Research Association (DiGRA), maar ook de VAD, de Groep Gezondheid en Welzijn

van de UC Leuven-Limburg en het Expertisecentrum Opvoedingsondersteuning (EXPOO) van de Vlaamse overheid, zijn partners in dit project en experts in vroeginterventie.

Vanuit het departement Onderwijs verzamelt het kenniscentrum momenteel getuigenissen van leerkrachten over hoe ze met games aan de slag kunnen gaan in de klas. Dit moet resulteren in inspiratievideo's voor leerkrachten.

Zoals ik zonet heb aangegeven, gebeurt er al heel wat rond gaming en verantwoord gamegedrag. Er is al een verregaande samenwerking tussen spelers uit de verschillende domeinen. Het is de bedoeling om die lijn door te trekken zodat nieuwe kennis, informatie en best practices inzake mediawijsheid en gaming maximaal kunnen worden gedeeld via de bestaande spelers en netwerken, en daar waar nuttig, nieuwe actoren mee betrokken worden.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Vera Jans (CD&V): Minister, ik dank u voor uw heel concrete antwoord. Ik begrijp dat het kenniscentrum een actieve rol speelt en blijft spelen. Ik vind het ook heel positief dat er al netwerken bestaan met de voor de hand liggende partners, maar dat u ook nieuwe belangrijke spelers zoals EXPOO hierbij betreft. Dan kan er enkel toe bijdragen dat ouders die waar dan ook op zoek gaan, heel snel in aanraking komen met een bestaand aanbod, dat nog verder wordt uitgewerkt.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Het kenniscentrum doet heel veel. Hoe langer het centrum bestaat, hoe meer we in zijn mandje leggen, maar het is ook goed dat het zich engageert ten aanzien van het ruimere publiek. Ik vrees echter dat de eerste lijnshulp, zijnde welzijnscentra, dokters enzovoort, het kenniscentrum vandaag onvoldoende kennen als het centrum waar zij, ouders en leerkrachten, terecht kunnen wanneer leerlingen een problematisch gamegedrag vertonen of met andere problemen zoals cyberpesten in aanraking komen. Het lijkt me zinvol dat het kenniscentrum zichzelf beter bekend maakt binnen de welzijnssector.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Dat is een terechte opmerking, die aansluit bij de vraag op zich. De werking van het kenniscentrum wordt omgevormd van intermediairen naar het grotere publiek, hoewel de eerstelijnszorg van gezondheid en welzijn ook eerder intermediairen zijn. Ik zal navragen in hoeverre men die groep nu al aanspreekt en bereikt. Ik denk wel dat dit al het geval is maar ik ben er niet zeker van. We zullen proberen kwalitatief te peilen wat de respons daarvan is. Ik kan me inbeelden dat ook de gedeelde informatie via de gedeelde netwerken, in dit geval de VAD, ook tot bij de eerstelijnsgezondheidswerkers geraakt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over een decretale aanpassing van het wettelijk kader van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) – 2110 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Door de participatie die Telenet Service Center in 2014 in De Vijver Media nv nam, kregen we een nieuwe situatie in Vlaanderen, met name

dat een dienstenverdelers, Telenet, eigenaar werd van een belangrijke omroeporganisatie. De Vijver heeft onder meer de zenders VIER en VIJF in portfolio.

Na toetsing van deze transactie aan de concentratieverordening door de Europese Commissie kreeg de transactie groen licht, weliswaar op bepaalde voorwaarden. In het proces om deze transactie te controleren werd de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) door de Europese Commissie aangezocht om een bijdrage te leveren tot dit onderzoek. De VRM moest toen aan de Europese Commissie antwoorden dat de organisatie die bevoegdheid niet had en dat de VRM dus niet kon helpen bij het onderzoek. In het jaarverslag van de VRM stond ook dat het een mogelijkheid was om deze bevoegdheid wel bij de VRM te leggen. We moeten dit ook bekijken in het licht van het voorstel van de Europese Commissie voor een nieuwe richtlijn voor audiovisuele mediadiensten. Dit voorstel gaat dan ook in op een aantal zaken die van toepassing zijn op de regulatoren. We kunnen dit misschien ook bekijken bij de implementatie van de richtlijnen en de decretale wijzigingen die daaruit voortvloeien.

Minister, moet de VRM volgens u dergelijke bijdragen leveren? Zo ja, dringt zich dan een aanpassing op van het deel van het Mediadecreet waarin de VRM wordt geregeld? Zijn er volgens u nog andere zaken die moeten worden opgenomen in het takenpakket van de VRM, waarover hij momenteel nog geen bevoegdheid heeft?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Vooreerst wens ik een belangrijke nuance aan te brengen in de situering van het onderzoek van de Europese Commissie in het dossier rond de participatie van Telenet Service Center CVBA in de Vijver Media nv.

De VRM werd door de Europese Commissie in 2014 in eerste instantie aangezocht om een bijdrage te leveren tot het onderzoek naar de overname. Op die vragen voor informatie heeft de VRM de Europese Commissie uitvoerig kunnen antwoorden. Toen de Europese Commissie in een latere fase van het onderzoek informeerde of het aangewezen was dat de VRM zou optreden als 'monitoring trustee' moest de VRM antwoorden dat de organisatie daarvoor de bevoegdheid niet had. Een 'monitoring trustee' is een derde partij die wordt aangesteld om toezicht te houden op de naleving van de verbintenissen die worden aangegaan als voorwaarde voor de goedkeuring van de overname. Ik geef dit als situering, nuance en inleiding, en ik ga nu graag in op uw eerste twee concrete vragen.

Als het gaat over het beantwoorden van vragen van de Europese Commissie in het kader van de haar vandaag toegekende opdracht en taken, kan de VRM uiteraard bijdragen leveren. Dit is expliciet ingeschreven in de opdracht van de VRM zoals vermeld in artikel 218, §6, dat stelt: "In het kader van deel IV en deel V werkt de Vlaamse Regulator voor de Media, als dat noodzakelijk is, samen met de bevoegde regulerende instanties voor radio-omroep en voor telecommunicatie van de gemeenschappen, de federale overheid en de andere lidstaten van de Europese Gemeenschap, met de Belgische mededingingsautoriteiten en met de regulerende en toezichthoudende instanties in de overige economische sectoren in België." Dat is dus vrij ruim geformuleerd.

Met betrekking tot de opdracht als 'monitoring trustee' is het zo dat dit momenteel niet behoort tot de bevoegdheden van de VRM, zoals daarnet aangegeven. Of de VRM in de toekomst dit soort taak moet opnemen, is een open vraag maar ligt niet voor de hand.

De taken van een 'monitoring trustee' verschillen van die van een mediaregulator. Een 'monitoring trustee' is een partij die vennootschapsrechtelijke en privaatrechtelijke verplichtingen begeleidt en opvolgt die het gevolg zijn van beslissingen van mededingingsautoriteiten. Een 'monitoring trustee' wordt bijvoorbeeld

voorgesteld aan de Europese Mededingingsautoriteiten vanuit de overnemende vennootschap, en de Commissie moet met deze 'monitoring trustee' akkoord gaan. De activiteiten van een 'trustee' kunnen bestaan in bijvoorbeeld het opvolgen van structurele opgelegde verplichtingen – zoals het afstoten van bepaalde bedrijfsactiviteiten, personen, activa en passiva, wat gepaard gaat met bedrijfsgevoelige gegevens en transacties –, het herzien van bedrijfsprocessen en contractuele afspraken en dergelijke meer.

Het zijn dan ook eerder commerciële bedrijven, zoals advocatenkantoren of consultancybedrijven, die deze taken op zich nemen. Advolis bijvoorbeeld, dat als 'monitoring trustee' werd aangesteld in de door u aangehaalde zaak, is een onafhankelijk audit- en bedrijfsadviserende commerciële vennootschap met vestigingen in Parijs en Brussel.

Daarnaast moeten we, naast het Europese niveau, ook kijken naar de intra-Belgische bevoegdheidsverdeling. De bevoegdheid in België over mededingingsrechtelijke aangelegenheden, zoals de fusies tussen bedrijven, komt de federale overheid toe. De Vlaamse overheid is vandaag niet bevoegd voor mededinging.

De VRM decretaal de opdracht geven om ook als 'monitoring trustee' op te treden lijkt dus op het eerste gezicht, met de taken, het bevoegdheidsveld en het werkveld van een 'monitoring trustee' en van een mediaregulator zoals in casu de VRM in gedachte, minder wenselijk.

Als antwoord op uw derde vraag kan ik het volgende zeggen. Hier moet uiteraard ook nagegaan worden in hoeverre de Vlaamse overheid bevoegd is voor de materie in kwestie, bijvoorbeeld privacy, en of deze bijkomende bevoegdheden verenigbaar zijn met het Europese en decretaal vereiste statuut van onafhankelijke regulerende instanties in het algemeen en van de VRM in het bijzonder.

Op Europees vlak worden momenteel een aantal aanpassingen in de regelgeving voorbereid. Op 25 mei jongstleden publiceerde de Europese Commissie een – langverwacht – voorstel voor herziening van de richtlijn Audiovisuele Mediadiens-ten. Op de vergadering van de Raad Cultuur en Audiovisuele Zaken van 31 mei werd hierover een eerste keer van gedachten gewisseld op ministerieel niveau. De grondigere analyse en positiebepaling zal de volgende maanden plaatsvinden in de raads werkgroep Audiovisuele Zaken.

In dit voorstel van de Commissie komen – zoals u waarschijnlijk al hebt kunnen lezen – de mediaregulators prominenter aan bod. De ontwerp-richtlijn bevat regels in verband met hun onafhankelijkheid, onpartijdigheid, de mogelijkheid om daadwerkelijk aan handhaving te doen, budgettaire bepalingen en dies meer.

Het Europees overlegplatform van mediaregulators (ERGA) wordt verankerd in de ontwerp-richtlijn en krijgt een belangrijke adviserende rol ten aanzien van de Europese Commissie. Die plant op korte termijn ook een herziening van de richtlijnen betreffende elektronische communicatie. De eerste tekstvoorstellen in dit verband worden verwacht in het najaar.

Beide voorstellen kunnen inderdaad een impact hebben op het statuut, de bevoegdheden van de regulator, en op het takenpakket van de VRM. Het is momenteel dus nog te vroeg om al uitspraken te kunnen doen over de richting waarin dit zal evolueren.

Ik denk dus dat het de lege lata niet evident is om op uw vraag in te gaan, zelfs al beschikt u zelf over decreetgevende bevoegdheid. De lege ferenda zou het kunnen dat er evoluties zijn, maar dan kunnen we die het best laten sporen met de Europese evoluties, die ik net heb geschetst.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Minister, dank u voor uw antwoord, uw verduidelijking en de nuance wat betreft mijn eerste vraag. In uw antwoord op mijn tweede vraag hoor ik dat de VRM kan of zou kunnen bijdragen, als dat natuurlijk noodzakelijk is. Maar momenteel behoort dit niet tot het takenpakket, althans niet als het gaat over de 'monitoring trustee'. Ik onthoud dat dit geen eenvoudig gegeven is, vooral als het gaat over de taken en bevoegdheden. Daar wordt het zeer moeilijk en complex, vooral op het vlak van mededinging. Voor wat betreft mijn vierde vraag begrijp ik dat het misschien ietwat te vroeg is om er een sluitend antwoord op te geven.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Dit is een interessante vraag van de heer Bajart. Ik wil nog eens herinneren aan de vraag die professor Valcke hier al een tijdje geleden in de commissie heeft gesteld, ik denk dat het was naar aanleiding van de bespreking van het Mediaconcentratierapport. De VRM heeft op dit ogenblik nog geen bevoegdheid om advies te kunnen verlenen aan de federale Mededingingsautoriteit. We zouden dat decretaal moeten regelen. Dat is een van de aspecten waarmee zeker rekening kan worden gehouden.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): De minister heeft helemaal gelijk dat we die nieuwe richtlijn het best eens goed bekijken en nagaan wat de gevolgen daarvan zouden kunnen zijn voor onze regulator. Dat lijkt mij een goede invalshoek. We moeten dat inderdaad bewaken.

Wat die richtlijn betreft, vind ik ook dat de betere verankering van het Platform van Europese Regulators een goede zaak is. Ik heb het gevoel dat de internationale dimensie van bedrijven die over de grens actief zijn, inderdaad toeneemt. Ook bij ons kennen we bedrijven die hun vleugels uitslaan. In die zin is een Europese verankering van de regulators belangrijk.

De voorzitter: Collega's, op 30 juni gaan we die richtlijn trouwens behandelen in deze commissie.

Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik dank u voor de bijkomende opmerkingen en suggesties, die ik graag veeleer in het globale Europese debat zou meenemen, zelfs al kun je argumenten aanvoeren dat een aantal dingen al vroeger zouden kunnen en dat we daar niet op hoeven te wachten. Maar ik denk dat het toch interessant is om de zaak globaal te bekijken.

De administratie is op dit ogenblik de ontwerpen van de Europese Commissie zeer actief aan het screenen. We hebben al een eerste positionering, die we uiteraard nog gaan doorpraten met de andere deelstaten. Op dit ogenblik wordt het voorstel dus heel analytisch bekeken. Uw politieke discussie in deze commissie zal ons ook helpen om de positionering verder te bepalen. Het is interessant dat het debat eindelijk begonnen is en dat we nu op basis van een aantal sporen – onder meer door collega Vandaele, met meer zwaartepunt voor de mediaregulators – zich een bepaalde richting zien aftekenen. Dat is altijd gemakkelijker dan in het abstracte te redeneren. Ik denk dat we nog boeiende maanden tegemoet gaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over levensbeschouwelijke uitzendingen door de VRT – 2201 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, tijdens de gedachtewisseling over de beheersovereenkomst 2016-2020 tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VRT, op 28 januari jongstleden, hebben we ook de vraag gesteld naar de stand van zaken in verband met de levensbeschouwelijke uitzendingen, die niet meer door de derden zelf geproduceerd worden en op bepaalde uren worden uitgezonden. Dat was een van de kleinere besparingsoperaties. Er is wel gezegd dat er altijd een alternatief zou worden aangeboden door de VRT.

Peter Claes, algemeen directeur Media en Productie van de VRT, stelde tijdens de gedachtewisseling het volgende: "De levensbeschouwelijke strekkingen worden geïntegreerd in het aanbod. Dat impliceert niet dat ze louter onderdeel uitmaken van een apart programma. Er komen wel aparte programma's, waarvan de eerste in het najaar van 2016 te zien zijn op Canvas. Het zijn thematische gesprekken met inspirerende figuren uit diverse strekkingen. Er komt ook een onlineaanbod, dat wordt ontsloten en verrijkt. Daarvoor gaat men in overleg met de levensbeschouwelijke verenigingen. Met de VPRO wordt samengewerkt aan een internationale coproductie rond het thema. De VRT wil – ook kwalitatief – hoog mikken. Voorts is er ook de uitzending van documentaires en films die op dat vlak waardevol bleken. Ook op de radio wordt de levensbeschouwing geïntegreerd. 'Touché' is een zeer goed interviewprogramma op zondagmiddag. Bij de redactie wil men daar op regelmatige basis personen uit de levensbeschouwelijke strekkingen in het aanbod integreren. Aan de verenigingen is dat kenbaar gemaakt. Na een zeer constructief eerder overleg is een volgend overleg gepland in februari 2016. Het plan is om vaker dan tweemaal per jaar overleg te plegen. Zingeving is van belang. Klara heeft in april zijn weekend over zingeving. Dat wordt aangehouden. De inspanningen worden voortgezet, via de netten."

Op mijn concrete vraag wat de kijkers en luisteraars tegen de zomer mogen verwachten met betrekking tot levensbeschouwelijke uitzendingen van de VRT, antwoordde hij "dat op radio en tv al in het voorjaar een programmatie komt, maar nog niet de nieuw ontwikkelde. Aangekochte fictie en documentaires zullen er wel zijn." Tot nu toe vind ik dat aangekochte aanbod inzake levensbeschouwelijke programma's nog niet erg zichtbaar in de VRT-programmatie. Daarom wil ik daar enkele vragen over stellen.

Minister, heeft het geplande overleg met de levensbeschouwelijke verenigingen in februari plaatsgevonden? Zo ja, wat is daar besproken en wat waren de conclusies en aanbevelingen? Is er intussen nog overleg geweest of is er een nieuw overleg gepland? Welke levensbeschouwelijke programma's heeft de VRT momenteel op radio en televisie al uitgezonden? Waren er eventueel reacties van kijkers en luisteraars?

Hoe ver staat het met de ontwikkeling van nieuwe levensbeschouwelijke programma's? Als die in het najaar van start moeten gaan, moet er toch stilaan duidelijkheid komen over de concrete timing en de planning van de uitzending ervan. Op welke uren en dagen zal dat zijn? Bent u van oordeel dat de VRT met die programmatie de bepalingen uit de beheersovereenkomst voldoende uitvoert? Hebt u sinds het afsluiten van de beheersovereenkomst zelf nog overleg gehad met de levensbeschouwelijke verenigingen? Zo ja, wat waren de belangrijkste bekommernissen van die organisaties?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Brouwers, op 4 maart 2016 was er nog een overleg tussen de VRT en de levensbeschouwelijke verenigingen. Op dit overleg werd van gedachten gewisseld over de bepaling in de beheersovereenkomst van de VRT, de VRT-visie over de aandacht voor levensbeschouwelijke strekkingen, de integratie in het bestaande radio- en televisieaanbod, extra en specifieke initiatieven. Volgens de VRT konden de verschillende organisaties die deelnamen aan het overleg zich vinden in de aanpak van de gepresenteerde voorstellen. De samenwerking tussen de VRT en de levensbeschouwelijke verenigingen zal in een volgende bijeenkomst verder worden geëvalueerd.

In de toekomst zal er op verschillende manieren overlegd worden. Conform de beheersovereenkomst zal er twee keer per jaar structureel overleg plaatsvinden. Een volgende samenkomst is gepland eind september. Ook zal er meer operationeel ad hoc overleg zijn voor specifieke projecten.

Touché op Radio 1 had dit voorjaar regelmatig een gast met een uitgesproken levensbeschouwelijke visie. De gasten werden gekozen uit de latente actualiteit. Zingeving komt trouwens wekelijks aan bod in het programma. Er waren onder andere gesprekken met een specifieke invalshoek over: de islam met Assita Kanako en Birsan Taspinar; over het joods geloof met Nadine Iarchy; over het katholiek geloof met Lode Van Hecke en Alicja Gescinska en over het vrijzinnig denken met Walter Van den Broeck.

In andere radioprogramma's was er ook aandacht voor levensbeschouwelijke overtuigingen, zoals in De bende van Annemie op Radio 1, Berg en dal op Klara, Trio op Klara en Pompidou op Klara. In enkele televisieprogramma's van de VRT kwamen levensbeschouwelijke elementen en overtuigingen aan bod die in de samenleving aanwezig zijn, zoals in Via Annemie op Eén, De afspraak op Canvas, Terzake op Canvas en Vranckx op Canvas.

Wat betreft uw vraag over eventuele reacties van kijkers en luisteraars kan ik meegeven dat de VRT-klantendienst over het levensbeschouwelijk aanbod geen specifieke reacties heeft ontvangen.

In het najaar zullen Canvas en Canvas.be starten met een nieuw eigen levensbeschouwelijk aanbod. Een meer concrete timing wordt vastgelegd bij de definitieve bepaling van de programmaschema's van het najaar.

De VRT plant momenteel een eigen Canvasproductie met diepgaande gesprekken met personaliteiten die een inspirerende levensbeschouwing hebben. Het programma zal uitgezonden worden in prime time met een online omkadering. Op Canvas.be zal een platform worden ingericht met betrekking tot het gespreksprogramma. Op dat platform zal nog extra content komen dan enkel deze uit het televisieprogramma zelf.

Canvas werkt ook aan een coproductie met een Nederlandse omroep waarbij in verschillende Europese steden op zoek wordt gegaan naar de samenleving van diverse levensbeschouwelijke overtuigingen. De uitzending hiervan is gepland in 2017.

Voor de programmering van documentaire en film wil de VRT ruimte geven aan suggesties vanuit de verschillende levensbeschouwelijke strekkingen. De VRT zoekt zelf op de buitenlandse markten ook naar reeksen en films die de grote levensbeschouwelijke thema's behandelen. Voorts zal aandacht voor levensbeschouwing zijdelings ook in andere programma's op radio en televisie, bijvoorbeeld als programma-item, aan bod blijven komen.

Zo zullen in Touché op regelmatige basis – ik zei het al – personen met een uitgesproken levensbeschouwelijke overtuiging geïnterviewd en geportretteerd worden.

Ook in Berg en dal en Trio, beide Klaraprogramma's, zullen gasten worden uitgenodigd met een uitgesproken levensbeschouwelijke overtuiging. Via de VRT-radiospeler blijven programma's over levensbeschouwing lange tijd beschikbaar. Tot slot, het specifieke levensbeschouwelijk VRT-aanbod zal rechtstreeks ter beschikking worden gesteld van de levensbeschouwelijke verenigingen.

Betreffende de nieuwe beheersovereenkomst herinner ik nog even aan de strategische doelstelling 2 met als titel Informatie, Cultuur en Educatie Prioritair, in punt SD2.1, getiteld informatie. De VRT draagt bij tot geïnformeerd burgerschap: "Levensbeschouwelijke strekkingen worden geïntegreerd in het aanbod van de publieke omroep, ook in een apart televisieprogramma en een vast onderdeel in een wekelijks radioprogramma. De VRT organiseert structureel overleg met de vertegenwoordiging van levensbeschouwelijke strekkingen."

De performantiemaatstaf bij deze doelstelling, die ingaat vanaf 2016, luidt als volgt: "De VRT organiseert twee keer per jaar structureel overleg met vertegenwoordigers van erkende levensbeschouwelijke strekkingen."

Zoals bepaald in de beheersovereenkomst is de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) verantwoordelijk voor de evaluatie van de maatstaven. De VRM rapporteert hierover jaarlijks aan de Vlaamse Regering. De VRT stelt daartoe de nodige gegevens ter beschikking. Vervolgens, zoals bepaald in artikel 21 van het Media-decreet, legt de Vlaamse Regering jaarlijks het rapport van de VRM, met het jaarverslag van de VRT en het rapport van de gemeenschapsafgevaardigde, voor aan het Vlaams Parlement en dit vóór 30 september. Dat is de procedure.

Maar samen met mij kunt u vaststellen dat, wat betreft de doelstelling rond het structurele overleg met de vertegenwoordigers van de levensbeschouwelijke strekkingen, er al één overleg heeft plaatsgevonden en er een tweede gepland is in het najaar. Naast de bestaande levensbeschouwelijke onderwerpen op de openbare omroep is de verdere uitrol nog bezig.

Recent heeft er geen overleg meer plaatsgevonden met de verschillende levensbeschouwelijke verenigingen. Ik acht het nuttig om na het eerste jaar van de inwerkingtreding van de beheersovereenkomst en de voorziene programmatie van de VRT, het gesprek aan te gaan met de verenigingen, ten laatste in het voorjaar van volgend jaar.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, het is goed om daar eens een update over te krijgen. Natuurlijk is het nu minder zichtbaar op radio en tv omdat het geen aparte programma's meer zijn door derden. Er zijn nog altijd mensen die Het Braambos bijvoorbeeld missen en ons daarover mailen. Ze vragen naar het alternatief. Met uw antwoord kunnen we de mensen al wat op weg helpen.

Ik was aangenaam verrast dat in Touché vanuit de actualiteit zoveel vrouwen werden geïnterviewd.

Minister, u sprak op zeker ogenblik heel snel. Zullen de levensbeschouwingen de programma's op hun website plaatsen of kunnen de levensbeschouwingen ook op de website van de VRT aan bod komen? Het lijkt me immers belangrijk de mensen op weg te helpen die binnen het aanbod van de VRT op zoek zijn naar het levensbeschouwelijk aspect.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Volgens de kalender vieren we vandaag de heilige Ephraïm de Syriër, een kerkleeraar. Bij de instroom van mensen zullen waarschijnlijk

heel wat onder hen het christelijk geloof aanhangen in Syrië. Laat dit misschien de aanleiding vormen voor een aanbod in een bepaald programma.

Alle gekheid op een stokje, het antwoord van de minister stemt me tevreden. Het specifieke programma Het Braambos bestaat weliswaar niet meer, maar zinging en levensbeschouwing kunnen nu aan bod komen tijdens primetime. Dat vind ik veel belangrijker dan een apart programma als de kinderen naar bed zijn en de kippen op stok.

Minister, wat u hebt geschetst, is naar mijn oordeel de goede weg. Belangrijk vind ik wel dat de verenigingen zich hierachter scharen. Natuurlijk zullen we moeten afwachten en volgend jaar opnieuw evalueren, maar ik denk dat we inderdaad de goede weg bewandelen.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Het is indrukwekkend hoe collega Meremans van alle markten thuis is: Eurosongfestival, heiligenkalender...

Minister, een van de eerste beslissingen die u als minister van Cultuur hebt genomen was het stopzetten van de subsidies aan levensbeschouwelijke verenigingen. Vervolgens besliste u dat de VRT moest besparen en dat de levensbeschouwelijke uitzendingen maar onder de hoede moesten worden genomen door de VRT. Ik blijf erbij dat deze beslissingen drastisch zijn en heel snel werden genomen.

Ik verneem uit uw antwoord dat de gesprekken over de aandacht voor levensbeschouwingen goed worden 'opgenomen' in de VRT. Dat stemt me tevreden.

Sta me toe deze gelegenheid aan te grijpen om te wijzen op enkele problemen die u meesleept. Voor enkele verenigingen is alles immers nog niet opgelost. Er is onder meer een probleem met het sociaal passief van de vzw Het Vrije Woord. Drie personeelsleden kunnen hun verbrekingsvergoeding niet ontvangen, omdat er geen sociaal passief is. Op een eerdere vraag in dit verband hebt u geantwoord dat dit behoort tot de vzw en dat u niet wilt tussenkomen. Feit is wel dat de Vlaamse Regering haar verbintenissen ten opzichte van die vereniging niet naleeft. De subsidies werden toegekend aan het aantal zenduren. In 2015 werd met betrekking tot de vzw Het Vrije Woord 1u45 minder geproduceerd, maar werd wel 120.000 euro minder subsidie verstrekt. Er is dus een financieel probleem. Ik wil u dan ook vragen nog eens te onderzoeken een financiële regeling voor 2016 uit te werken en een concrete oplossing te vinden voor deze vzw en haar personeel.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Levensbeschouwingen spelen een belangrijke rol in onze maatschappij. Dat moeten we dan ook kaderen, zodat iedereen dit beseft. Volgens mij is het verkeerd ze allemaal in een programma te bundelen. Gelet op de verschillende invalshoeken, acht ik het beter dit niet in de privésfeer te behandelen, maar in verschillende programma's. Levensbeschouwingen spelen nu eenmaal op verschillende terreinen een belangrijke rol. Op zondagochtend is er trouwens nog altijd de Zondagmis, een apart programma, waar onder meer de katholieke kerk en de protestanten hun geloof kunnen belijden op een heel aanwezige manier.

De levensbeschouwelijke strekkingen moeten worden betrokken. Er moet naar worden gestreefd om via de openbare omroep het belang en de kennis ervan goed naar voren te brengen. Bovendien moet de mogelijkheid bestaan met elkaar in discussie te treden en kritiek te ervaren. We streven immers naar openheid binnen en tussen de religies. Dat moet dan ook een belangrijke doelstelling zijn van de openbare omroep. Dat loopt trouwens gelijk met wat we met betrekking

tot het onderwijs over levensbeschouwing vooropstellen: levensbeschouwingen zouden elkaar beter moeten leren kennen.

Dat zou een belangrijke doelstelling moeten zijn van de openbare omroep. Dit loopt gelijk met wat we in het onderwijsdebat over levensbeschouwing zeggen, namelijk dat levensbeschouwingen elkaar beter zouden moeten kennen. De verschillende programma's van de openbare omroep komen daarvoor in aanmerking. Een wezenlijk apart programma is daarvoor niet noodzakelijk omdat het een goede zaak is dat het in programma's komt die ook door de mainstreamkijker worden bekeken, waardoor de toegang tot die mensen veel eenvoudiger is. Als je het in een apart programma stopt, ga je ervan uit dat er een zekere interesse en betrokkenheid moet zijn voor je ernaar kijkt, terwijl het altijd de bedoeling moet zijn om dat via een open weg, via debatprogramma's enzovoort te doen. Zo creëer je openheid. De kritiek op elkaar en op hoe die mensen in de maatschappij staan, mag zeker niet worden geschuwd.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Brouwers, het levensbeschouwelijk VRT-aanbod wordt wel degelijk actief ter beschikking gesteld van de levensbeschouwelijke verenigingen, wat hen toelaat daar op hun platformen vrijelijk over te beschikken. Dat is een goede zaak. Dat mag je onvoorwaardelijk zo interpreteren. Dat vind ik persoonlijk ook een goede zaak.

Mevrouw Segers, de zaak die u aanhaalt, is mij bekend. Ik zal daar voorzichtig twee zaken over zeggen. De zaak is nog in onderzoek en is dus nog niet afgesloten. Anderzijds heb ik een uitgebreide juridische nota van mijn administratie die wel degelijk aangeeft dat het aanleggen van reserves voor sociaal passief onvoorwaardelijk mogelijk was en is. We zijn die twee zaken ten opzichte van elkaar aan het afwegen. Ik ga daar nu verder niets over zeggen.

Mijnheer De Gucht, ik dank u voor de genuanceerde inkijk over het verspreiden van de levensbeschouwing in de integratie van de VRT-programma's wat de zondagsmis betreft. Dat is inderdaad een geregeld terugkerende zaak in deze commissie. Dat heeft een ander juridisch statuut en gaat terug op een erfdiensbaarheid binnen en van de openbare omroep. Ik ben me ervan bewust dat die zaak in beraad is binnen het huis. Beraad kan ook een vrij lange tijd in beslag nemen. We wachten de uitkomst daarvan af.

Ik denk te kunnen zeggen – en hoop dat we dat samen kunnen zeggen – na afloop van het eerste jaar van de nieuwe beheersovereenkomst, dat we in wat is beloofd om de levensbeschouwelijke programma's op een correcte manier te integreren in het breder aanbod van de openbare omroep, aan het slagen zijn tot nut van het algemeen.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Mijnheer De Gucht, ik ga akkoord met u dat het ook van belang is om doorheen de gewone programma's aandacht te hebben voor de levensbeschouwing en dat te verweven in het dagelijkse werk van de VRT, maar natuurlijk wel op een objectieve manier. Daar moeten we omzichtig mee omspringen. Vandaar dat die aparte gesprekken toch belangrijk zijn omdat we daar meer diepgang kunnen creëren en de meerwaardezoeker binnen de levensbeschouwingen een aanbod geven. Ik kijk dus uit naar die gesprekken.

Minister, is het al bekend wie die gesprekken gaat leiden? Welke mensen binnen de VRT zijn daar nu mee bezig? Waarschijnlijk zijn de aangekondigde tafelgesprekken, de aparte, specifieke programma's een soort diepte-interviews. Ik neem dat het interessante interviews zullen worden met een zekere diepgang, met interessante personen die zijn aangereikt door de verenigingen. Dat deel van

het verhaal en van het overleg kennen we niet in detail. Welke journalist zal tegenover die mensen worden geplaatst? Is dat al duidelijk? Kennen we al een naam? Nu moeten we de zaken misschien wat laten uitrollen en dit aspect over een jaar bij de evaluatie van de beheersovereenkomst verder bekijken.

Minister Sven Gatz: De scoop over hoe het programma er juist uitziet en wie de interviews doet, laat ik liever aan de VRT zelf over omdat dat behoort tot hun eigen programmering. Ze zouden het me kwalijk nemen als ik dat zou doen. Ik weet het zelf ook nog niet. Ik wil hier dus niets achterhouden, maar als men in het najaar uitzendt, weet men nu al hoe het programma verloopt, wie erin zit en wie de interviewer is. Vermoedelijk zal dat binnenkort worden bekendgemaakt.

Ter geruststelling kan ik toch zeggen dat die gesprekken op het hoogste niveau gebeuren onder leiding van de heer Claes samen met de levensbeschouwelijke verenigingen en uiteraard de deskundige redactieleden onder leiding van de heer Claes. Het gebeurt wel degelijk op het aangepaste niveau. Verder blijven we allemaal even nieuwsgierig naar wat het nu echt zal worden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Jean-Jacques De Gucht aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de informatie-uitwisseling tussen mediaorganisaties en SABAM – 2212 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Minister, uit cijfers die ik heb opgevraagd bij Kris Peeters, vicepremier en minister van Werk, Economie en Consumenten, blijkt dat alle artiesten, componisten, uitvoerende kunstenaars en auteurs, samen liefst 524 miljoen euro tegoed hebben van de collectieve beheersmaatschappijen. Veruit de grootste beheersmaatschappij daarbij is SABAM. Van 2013 tot 2015 was SABAM telkens goed voor 45 procent van alle geïnde bedragen.

Het belangrijkste knelpunt zit echter bij de uitbetaling van de geïnde bedragen. Over de periode 1998-2014 werd 73,02 procent van de geïnde bedragen uitbetaald aan de artiesten, componisten, uitvoerende kunstenaars en auteurs. Bovendien is het totaal verschuldigde bedrag de afgelopen jaren enkel verder gestegen, ondanks de aankondiging om deze historische achterstand weg te werken, van 466.520.905 miljoen euro eind 2011 tot 524.033.369 miljoen euro eind 2013. SABAM is tussen 2011 en 2013 telkens verantwoordelijk voor ongeveer 35 procent van de niet-uitbetaalde rechten.

Naast dit historisch gegroeide tekort, blijkt bovendien dat er vaak een grote tijds-spanne gaapt tussen inning en uitbetaling van de rechten. Federaal minister Peeters liet weten dat de beheersvennootschappen wettelijk verplicht zijn binnen de 24 maanden – u hoort het goed, twee jaar dus – de inning en de verdeling van de rechten te volbrengen. In werkelijkheid ligt dit gemiddelde op 19,7 maanden.

Uiteraard ligt de verantwoordelijkheid voor het historisch opgelopen tegoed en de lange termijn van verdeling niet noodzakelijk uitsluitend bij de beheersvennootschappen. De beheersvennootschappen kunnen slechts komen tot een herverdeling wanneer ze alle benodigde gegevensbronnen voorhanden hebben. Een belangrijke speler hierbij is de openbare omroep. De openbare omroep maakt immers vaak gebruik van de rechten van artiesten en heeft een voorbeeldrol te spelen bij het tijdig doorspelen van deze informatie aan beheersvennootschappen zodat die de artiesten tijdig kunnen uitbetalen.

Minister, kunt u duiding geven bij het beleid van de openbare omroep bij het doorspelen van informatie over het gebruik van rechten aan de collectieve beheersvennootschappen van artiesten, componisten, uitvoerende kunstenaars en auteurs? Is er binnen de openbare omroep een termijn afgesproken om deze informatie door te spelen? Kunt u een overzicht geven sinds 2010 van de rechten die de VRT heeft uitbetaald aan de verschillende collectieve beheersmaatschappijen? Kunt u deze cijfers opsplitsen per beheersmaatschappij? Kunt u ze opdelen per net? Bent u van plan in overleg te treden met uw collega-minister van de Franse Gemeenschap Marcourt en federaal minister Peeters om werk te maken van het wegwerken van de historisch opgebouwde achterstand van de verdeling van de rechten en om de termijn van uitbetaling in te korten?

Ik heb tegen federaal minister Peeters opgemerkt dat het belangrijk is dat de bedragen voor degenen die niet zijn uitbetaald, bij de beheersmaatschappijen zitten, die niet onder uw bevoegdheid vallen. Die maatschappijen hebben dat geld. Eigenlijk zou dat geld terecht moeten komen bij de mensen die er recht op hebben. Niet alleen het geld dat ze zouden moeten krijgen, maar doordat die achterstand oploopt, zouden de beheersmaatschappijen ook de rente moeten uitbetalen die ze daarop hebben verdiend in de tussenperiode voor de uitbetaling.

Is het ook niet mogelijk om naar een volledige digitalisering te gaan? Zodra een plaat wordt gespeeld, zou dat digitaal moeten worden doorgespeeld naar de beheersmaatschappijen zodat zij de rechten veel sneller kunnen berekenen en uitbetalen aan de artiest. Twee jaar is heel lang, die periode moet worden ingekort zodat artiesten sneller het geld zien van wat zij hebben geproduceerd.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: De VRT bezorgt de relevante auteursgegevens van de muziek die te horen is in haar programma's aan de diverse beheersvennootschappen. Die gegevens zijn: de titel van het muzieknummer, de naam van de uitvoerder, de naam van de auteur en/of componist, het label waaronder het muzieknummer is uitgebracht en de gespeelde duurtijd van het muzieknummer. De VRT bezorgt die gegevens in de vorm van Exceltabellen.

In principe bezorgt de VRT iedere maand de informatie over de muziek die te horen is in haar televisie-uitzendingen aan de beheersvennootschappen. De laatst bezorgde gegevens hadden betrekking op de maand december 2015.

De VRT bezorgt de informatie over de muziek die te horen is op haar radionetten halfjaarlijks gegroepeerd aan de beheersvennootschappen. In de praktijk gebeurt dat in principe in de maanden september voor het eerste semester van het jaar en in maart voor het tweede semester van het voorgaande jaar. Zo bezorgde VRT Radio de auteursgegevens voor het tweede semester van 2015 aan de beheersvennootschappen op 21 maart 2016. De voorbije jaren heeft de VRT van de beheersvennootschappen nooit opmerkingen gehad dat de omroep de gevraagde gegevens te laat zou bezorgen.

De VRT kan de gevraagde informatie over de vergoedingen aan de beheersmaatschappijen niet meedelen. Redenen daarvoor zijn vertrouwelijkheidsverbintenissen die in de overeenkomsten met de beheersvennootschappen zijn ingeschreven alsook het gegeven dat het gaat om bedrijfsgevoelige concurrentiële informatie die de VRT niet publiek kan vrijgeven.

Wat de vergoedingen aan SABAM betreft, vermeldt het SABAM-jaarverslag van 2015 op pagina 21, onder de rubriek 'Analyse per inningsgebruik', de inning bij de openbare omroepen.

In 2015 werd voor een totaal bedrag van 12.574.690 euro aan rechten geïnd bij de openbare omroepen VRT, RTBF en BRF samen.

Het is, net zoals voor u, ook voor mij belangrijk dat artiesten, componisten, muzikanten en auteurs het bedrag dat ze tegoed hebben van beheersmaatschappijen, zo snel mogelijk uitbetaald krijgen. Het is echter de Federale Regering en in het bijzonder de minister van Economie, Kris Peeters, die in dezen bevoegd is. Er is regelmatig informeel contact tussen de Vlaamse administratie en de federale overheid. Deze problematiek kan alvast via deze weg worden aangekaart. De contacten met de administratie van de Franse Gemeenschap zijn beperkter maar ook zij kunnen in dit kader worden geraadpleegd. Dit kan een interessant agendapunt zijn voor de Interministeriële Conferentie voor Cultuur, waar uiteraard de drie ministers van Cultuur van de gemeenschappen onderling en afhankelijk van het onderwerp, met de federale overheid bijkomende agendapunten kunnen formuleren.

Ik deel uw uitgangspunt dat het mogelijk moet zijn om tot normale betalingstermijnen te komen. We zullen ons inzetten om dat mee mogelijk te maken.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Het doet me plezier dat u dat naar voren wilt brengen en dat uw collega van de Franse Gemeenschap mee aan die kar trekt om het federale niveau in beweging te krijgen. Het is absurd dat artiesten zo lang moeten wachten op te uitbetaling van hun rechten. Dat fnuikt bovendien het ondernemerschap binnen de culturele sector. De inkomsten komen immers met veel vertraging binnen.

Bovendien vind ik het 'not done' dat de beheersmaatschappijen de rente die ze krijgen op het geld dat bij hen op de rekening staat, voor zichzelf houden. Dat is niet de bedoeling van een beheersmaatschappij, de taak van een beheersmaatschappij is het vertegenwoordigen van die artiesten. Minister Peeters moet erop toezien dat dit in de toekomst veel nauwgezetter gebeurt en dat de rente op dat geld wordt uitbetaald aan de artiesten.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Ik denk dat iedereen het erover eens is dat het bijzonder belangrijk is dat die middelen zo snel mogelijk naar de rechthebbenden stromen – het gaat vaak om een belangrijk deel van hun inkomsten – en zeker niet worden opgepot. We weten dat de ene rechtenbeheerder al meer oppot dan de andere, we kennen onze pappenheimers. Het is helaas een federale bevoegdheid maar er kan wel nog heel wat worden verfijnd. De heer De Gucht heeft een aantal verfijningen genoemd en ik noem er nog een: de stromen richting buitenland waar ook wat over te zeggen valt.

Mijnheer De Gucht, u focust op de openbare omroep en dat is onze bevoegdheid. Maar we krijgen weer het antwoord, minister, dat we al zo vaak hebben gekregen in andere dossiers, namelijk dat het bedrijfsgeheim is en dus niet kan worden meegedeeld. Dat is het antwoord dat we in het verleden van de omroep al meermaals hebben gekregen op dezelfde vraag. We krijgen geen gedetailleerde cijfers over de stroom aan rechten die vanuit de VRT naar anderen vloeien en de stroom aan rechten die door anderen aan de VRT worden betaald. Dat is een beetje jammer, maar we stellen dat opnieuw vast.

Bart Caron (Groen): Namens mijn fractie sluit ik me aan bij de vraag van de heer De Gucht. Artiesten moeten op tijd en stond worden betaald. Ik kreeg vorige week een mailtje van een bepaalde beheersvennootschap over de afrekening van de rechten 2010-2012. Een ander mailtje over de eindafrekening van de rechten 2006-2009 is drie weken oud. Er is dus nog heel veel werk om de auteursrechten in dit land beter te beheren. Mijnheer De Gucht, ik weet alleen niet of de VRT de juiste partij is om te viseren. Het is aan de overkant dat u vragen moet stellen, zoals u in het verleden al hebt gedaan, over de beheersmaatschappijen en de controle daarop.

Ik sluit me ook aan bij de heer Vandaele dat ik niet begrijp wat hier concurrentieverstorend zou kunnen werken voor de VRT.

Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Ik viseer niet de VRT. Ik heb die vraag gesteld omdat de beheersmaatschappijen regelmatig beweren die periode nodig te hebben omdat ze de informatie van de verschillende spelers soms te laat krijgen. Wanneer het in dit geval van de openbare omroep afhangt, moet men zich daar al niet achter verschuilen. Dit is dus geen probleem voor een van de grootste spelers binnen het Vlaams medialandschap. Ik viseer helemaal niet de VRT maar de beheersmaatschappijen die niet doen wat ze moeten doen, namelijk hun klanten tegenwoordigen in plaats van geld op te potten en daar rente op te verdienen.

De voorzitter: Daar zijn we het alvast roerend over eens.

Minister Gatz heeft het woord.

VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de Vlaamse Gebarentaal – 1919 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): De Vlaamse Gebarentaal (VGT) werd op 26 april 2006 door de Vlaamse overheid erkend als de taal die gebruikt wordt door dove en horende Vlaamse Gebarentaligen. Het decreet betreft de erkenning en zorgt ervoor dat de Vlaamse Gemeenschap de VGT erkent als een officiële taal. Het is voornamelijk een symbolische erkenning maar de toelichting stipuleerde al dat de erkenning "een aantal morele plichten met zich meebrengt die enerzijds verankerd moeten worden in decreten van het Vlaams Parlement of die anderzijds acties vragen aan het Vlaams Parlement".

Het decreet voorziet wel in de oprichting van een adviescommissie, in subsidie-mechanismen voor onderzoek over de VGT, meer bepaald de erkenning van het huidige Vlaams GebarentaalCentrum (VGTC), en in subsidiemogelijkheden voor projecten voor de maatschappelijke verankering van de VGT.

Op 26 april 2016 hebben Fevlado vzw (de Federatie van Vlaamse DovenOrganisaties), Fevlado-Diversus vzw en de adviescommissie Vlaamse Gebarentaal een persconferentie gehouden in dit huis naar aanleiding van de tiende verjaardag van de erkenning van de VGT. In hun persmededeling wijzen de organisatoren erop dat ze nog steeds de maatschappij en de beleidsmakers moeten sensibiliseren over de taalkundige en culturele barrières waarmee Vlaamse Gebarentaligen geconfronteerd worden. Ze benoemen daarbij een viertal uitdagingen.

De meerwaarde van VGT moet vaker meegegeven worden aan horende ouders met dove kinderen. De ideale periode voor taalontwikkeling is immers tijdens de eerste levensjaren.

Dove kinderen genieten nog steeds geen gelijke onderwijskansen. Onderzoek toont aan dat nog geen enkele onderwijsvorm in Vlaanderen aan de noden en de rechten van dove kinderen tegemoetkomt.

De afstandstolkendienst VGT werd nog niet structureel verankerd. Het aantal tolkuren ligt onder het gewenste niveau en veel publieke diensten zijn niet toegankelijk voor doven.

Een inclusieve, interculturele televisie waarbij programma's geproduceerd worden door dove Vlaamse Gebarentaligen bestaat nog niet. De media hebben nog steeds hun sensibiliserende rol te spelen in de beeldvorming rond de VGT.

Minister, deze uitdagingen zijn u bekend en enkele ervan nam u zelfs expliciet op in uw beleidsbrief Cultuur 2015-2016. Omdat het huidige decreet sterk focust op taal, de gemeenschap en de cultuur van dove, wilt u onderzoeken in welke mate ook andere aspecten, zoals het recht van dove kinderen en hun ouders op informatie over de VGT en het recht op VGT-onderwijs en -vorming, een plaats kunnen krijgen in het decreet. Ook vermeldt de beleidsbrief Cultuur dat u de beheersovereenkomst met het VGTC zult vernieuwen met ingang van januari 2016.

Volgens de beleidsbrief Cultuur zou het onderzoek naar de juridische status en de mogelijkheden voor de VGT eind januari 2016 ingediend worden. Werd het eindrapport al opgeleverd? Wat zijn de bevindingen van het onderzoek?

Minister, bent u op basis van dit onderzoek van oordeel dat decretale wijzigingen aan het huidige regelgevende kader nodig zijn? Waarom wel of eventueel waarom niet?

U hebt aangekondigd dat de beheersovereenkomst met het VGTC vernieuwd zou worden. Hoe evalueert u de uitwerking van de vijf doelen uit de beheersovereenkomst 2012-2015? Werd de beheersovereenkomst al hernieuwd? Zo ja, welke wijzigingen werden daarin aangebracht tegenover de vorige overeenkomst? Zo neen, waarom werd die beheersovereenkomst nog niet vernieuwd?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: In 2015 kreeg mevrouw Delphine le Maire, onder leiding van professor Stefan Sottiaux van de KU Leuven, de opdracht om een onderzoek uit te voeren naar de juridische status van en mogelijkheden voor de VGT. Op de laatste stuurgroepvergadering van 13 mei werd het onderzoeksrapport toegelicht en werd aan de onderzoekers gevraagd nog een aantal punten te verduidelijken en/of te corrigeren. De onderzoeksresultaten zullen na de zomer volledig opgeleverd en ontsloten worden. Ik kan u alvast het volgende meegeven over de resultaten.

Het onderzoek omvat volgende onderdelen: een stand van zaken van de huidige juridische status van de VGT op basis van internationaal recht, grondwettelijk recht, taalregelgeving en bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap; een vergelijkend onderzoek met een selectie van landen en regio's, namelijk Finland, IJsland, Spanje en de Franse Gemeenschap; een analyse van de mogelijkheden om niet alleen de taal zelf te beschermen, waarop het huidige decreet focust, maar ook de positie van de Vlaamse Gebarentaligen te versterken en hun rechten beter te garanderen. Vlaamse Gebarentaligen zijn, volgens de definitie in het decreet "personen behorend tot de linguïstisch-culturele minderheidsgroep waarvoor de Vlaamse Gebarentaal een identificerende rol speelt".

Deze mogelijkheden worden gezocht in een aantal door de adviescommissie VGT aangeduide prioritaire domeinen, voornamelijk met betrekking tot de rechten van dove kinderen: erkenning van de rechten van Vlaamse Gebarentaligen; het recht op aanleren van gebarentaal; het recht op onderwijs in gebarentaal; het recht op informatie voor ouders van dove kinderen (90 procent van de dove kinderen wordt geboren bij horende ouders); het recht op gebruik van gebarentaal in het contact met de publieke autoriteiten.

Aangezien de onderzoeksresultaten nog niet volledig opgeleverd en ontsloten zijn, is het nog net iets te vroeg om te oordelen of we wijzigingen moeten en kunnen aanbrengen aan het bestaande decretale kader. Als het onderzoeksrapport gefinaliseerd is, zal de adviescommissie VGT met de resultaten aan de slag gaan. Zij zal dan een plan van aanpak opmaken met vooropgestelde acties naar de verschillende betrokken ministers. Zo is met haar afgesproken.

De vier decretale opdrachten van het VGTC werden in de beheersovereenkomst 2012-2015 geconcretiseerd in vijf strategische doelstellingen. De eerste vier doelstellingen

komen overeen met de vier opdrachten uit het decreet: bijdragen tot de kennis van de VGT door eigen wetenschappelijk onderzoek en door coördineren, stimuleren en ondersteunen van wetenschappelijk onderzoek ter zake; bijdragen tot de verdere ontwikkeling van de VGT en die ontwikkeling ondersteunen; actief ontsluiten van het toegepast wetenschappelijk onderzoek en de kennis van de VGT voor de dovensgemeenschap, de brede maatschappij en de academische wereld; aanspreek- en contactpunt zijn voor binnenlandse en buitenlandse betrokkenen en belangstellenden voor wat betreft de kennis van de VGT en het wetenschappelijk onderzoek naar de VGT.

De vijfde doelstelling betreft de optimalisatie van het personeels- en financieel beleid om op die manier tot een professionele vereniging te evolueren en een kwaliteitsvolle werking te garanderen.

De basisenveloppe voor de beleidsperiode 2012-2015 bedroeg 84.000 euro. Bij het begin van deze beleidsperiode werd afgesproken dat het VGTC gedurende vier jaar prioritair werk zou maken van de eerste opdracht, namelijk eigen wetenschappelijk onderzoek. In tweede instantie heeft het VGTC zijn rol als aanspreek- en contactpunt opgenomen en ingezet op de optimalisering van zijn personeels- en financieel beleid.

Het eigen wetenschappelijk onderzoek van het VGTC focust sinds 2012 op het grootschalig lexicografisch onderzoek. Aan de hand van dit onderzoek wil het VGTC de huidige gebarenschat van de Vlaamse Gebarentaal inventariseren en het bestaande woordenboek VGT/Nederlands-Nederlands/VGT uitbreiden. Voor het VGTC was het echter, met de beschikbare middelen en mensen, niet mogelijk om de taalkundige en technologische evoluties permanent op de voet te volgen. Het onderzoek is dan ook eind 2015 nog niet afgerond.

Het VGTC diende een nieuwe aanvraag tot erkenning in voor de beleidsperiode 2016-2019. Op basis van een evaluatie van de vorige beleidsperiode en de beoordeling van het beleidsplan 2016-2019 werd een nieuwe beheersovereenkomst gesloten met het VGTC voor de beleidsperiode 2016-2019. Omdat het VGTC de vijf doelstellingen in de beleidsperiode 2012-2015 niet volledig heeft kunnen realiseren, werden dezelfde doelstellingen overgenomen in de nieuwe en nu lopende beheersovereenkomst. De organisatie zal, met andere woorden, de komende vier jaar prioritair verder werken aan de doelstellingen met betrekking tot het eigen wetenschappelijk onderzoek, de ontwikkeling van de VGT en de rol als informatiecentrum en aanspreekpunt.

In het beleidsplan zijn een aantal prioritaire acties geformuleerd: het lexicografisch onderzoek afronden; een centrale databank voor onderzoeksmateriaal ontwikkelen; een tool ontwikkelen om via crowdsourcing van de dovensgemeenschap snel en efficiënt in te spelen op de ontwikkelingen van de VGT, wat binnenkort wordt gelanceerd onder de naam 'VGTDrop'; werk maken van de bekendheid van het VGTC via een communicatieplan, een nieuwe website en versterkte aanwezigheid op de sociale media.

Om het centrum iets meer ademruimte te geven voor deze beleidsperiode, heb ik beslist om een deel van de beschikbare enveloppe voor projecten toe te voegen aan de structurele jaarlijkse subsidie-enveloppe van het centrum. De enveloppe werd voor de nieuwe beleidsperiode met 9000 euro verhoogd tot 93.000 euro.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Dat laatste is natuurlijk interessant, dat er een verhoging is van het budget. Ik heb ook gehoord dat ik blijkbaar net iets te vroeg ben voor een aantal zaken. We moeten eerst nog de finalisatie van het onderzoek afwachten. Er komt alleszins een vervolg in het najaar.

Ik wil u zeker danken voor het antwoord. U stelt dat nog niet alle doelstellingen bereikt zijn en dat we in de huidige beheersovereenkomst verder borduren op de doelstellingen die eerder al waren geformuleerd, maar nog niet waren afgewerkt. Er is inderdaad progressie, maar we zijn er zeker nog niet. We zullen daar blijven over waken in deze commissie. Maar ik ben toch al tevreden. Ik ben ook tevreden dat u het budget verhoogd hebt, zodat men daar ook verder kan gaan met het wetenschappelijk en de lexicologische uitbreiding van het woordenboek.

Ik ben tevreden met het antwoord, maar ik ben natuurlijk wel benieuwd. Ik ga ervan uit dat we, als het onderzoek gefinaliseerd is, we dat hier kunnen bekijken en erover van gedachten wisselen.

De voorzitter: Collega's, ik wil nog meegeven dat we een informele afspraak hebben om te bekijken of we rond de toekomst van de Vlaamse gebarentaal vanuit deze commissie een aantal ontwikkelingen een duwtje kunnen geven via een voorstel van resolutie. Maar we zijn daar nog niet klaar mee. Misschien moeten we dit onderzoek ook nog wel even bekijken om een en ander in de juiste lijn te krijgen.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de amateurkunstensector – 1920 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, we zijn het er allemaal over eens dat de amateurkunstensector een belangrijke sector is. Alle cijfers geven ook aan dat er nog steeds heel veel Vlamingen met amateurkunsten bezig zijn.

Van 29 april tot en met 8 mei vond de jaarlijkse 'Week van de Amateurkunsten (WAK)' plaats. Dit jaar was het thema 'Match'. Match heeft de bedoeling om amateurkunstenaars en gezelschappen nog meer te stimuleren om op zoek te gaan naar samenwerkingsverbanden met het deeltijds kunstonderwijs (dko), de professionele kunsten, onderwijs, jeugdwerking. Als kers op de taart wordt de WAK afsloten met de uitreiking van de Vlaamse Cultuurprijs Amateurkunsten. Meer dan de helft van de Vlaamse gemeenten hebben zich daarbij als deelnemer aangemeld.

– Miranda Van Eetvelde treedt als voorzitter op.

Vlaanderen beschikt over een uitgebreid amateurkunstennetwerk. Beleidsmatig ondersteunen we negen amateurkunstenorganisaties via het decreet op de amateurkunsten. Die negen organisaties hebben een brede opdracht, met onder meer aandacht voor het organiseren van opleiding en vorming, een informatiecentrum en initiatieven ter bevordering van de kwaliteit. De effecten van de ondersteuning door de landelijke organisaties zijn niet enkel van artistieke aard. Actieve kunstbeoefening draagt ook bij tot de persoonlijke ontwikkelingen van de mensen die het beoefenen. Bovendien creëren duizenden groepen ontmoetingsplaatsen, waardoor het gemeenschapsgevoel wordt versterkt.

Minister, binnenkort lopen de beleidsperiodes af. De amateurkunstenorganisaties hoorden een financieel behoefteplan in te dienen voor de volgende beleidsperiode. Recent heb ik u bevraagd over de ingediende financiële behoefteplannen. Uit uw antwoord blijkt dat alle landelijke amateurkunstenorganisaties graag een meerwaarde willen zien ten aanzien van de aflopende beleidsperiode. In totaal werd voor maar liefst bijna 8 miljoen euro steun aangevraagd, een stijging met een dikke 2 miljoen euro of 36 procent ten opzichte van de huidige subsidiebedragen.

Uit de ingediende financiële behoefteplannen blijken de ambities van de landelijke amateurkunstenorganisaties voor de komende periode. Maar in het kader van de aankomende subsidiebeslissingen is het ook van belang om te verwijzen naar het regeerakkoord. Daarin staat: "De middelen moeten maximaal ingezet worden op het terrein, dat betekent dat we de ondersteunende structuren (koepels, federaties, steunpunten) efficiënt en doeltreffend maken met sterker de nadruk op de missie, de meerwaarde, het gewenste effect op het terrein en de finaal gerealiseerde meerwaarde. Daarbij wordt de doelgroep sterker betrokken en naar waarde geschat."

Het is uiteraard aan u om na te gaan welke evoluties zich afspelen binnen de amateurkunstensector, welke positieve elementen benadrukt dienen te worden, hoe het bereik van de doelgroep – de personen die het beoefenen – kan worden geoptimaliseerd en welke noden en verwachtingen zich daarbij manifesteren voor zowel de beoefenaars als de koepels.

Tot slot verwijs ik graag nog naar de intenties uit de conceptnota over dko om de samenwerking tussen de amateurkunstensector en het dko te versterken: "In het licht van het levenslang leren van kunstbeoefenaars liggen er in samenwerking en wederzijdse afstemming mooie kansen voor dko en kunstenorganisaties die inzetten op kunsteducatie. Met de amateurkunsten heeft het dko van nature een sterke band. De wisselwerking tussen amateurkunsten en dko willen we in het niveau-decreet expliciteren in zijn maatschappelijke opdracht en in de einddoelen."

Minister, op welke manier hebt u, specifiek met betrekking tot de amateurkunstensector, al gevolg gegeven aan de bovenvermelde passage uit het regeerakkoord? Hebt u de sector bevraagd om een duidelijk zicht te krijgen op de evoluties binnen het landschap? Zo ja, wat waren de bevindingen van die bevraging? Zo nee, is het, gelet op de bepaling uit het regeerakkoord, geen noodzaak dat we de sector inderdaad bevragen naar zijn bevindingen? Op welke manier zult u bij de toekomstige subsidiebeslissing concreet rekening houden met de bevindingen vanuit de sector?

Uit uw schriftelijk antwoord blijkt dat het verschil tussen gefuseerde organisaties uit het verleden en de nieuwe organisaties wat weggevlakt is. Niettemin blijft er een kloof tussen een aantal gefuseerde instanties en nieuwere organisaties. Is dat een element dat u in overweging neemt als u een beslissing neemt over het al dan niet ingaan op die budgettaire meervragen? Uit uw antwoord blijkt ook dat u aanbeveelt om de principes van 'cultural governance' verder te implementeren bij alle amateurkunstenorganisaties. Op welke manier wilt u dat realiseren?

Op welke wijze wilt u de samenwerking tussen de professionele kunsten en de amateurkunsten nog verder stimuleren? Hebt u concrete beleidsacties voor ogen? Welke initiatieven zult u nemen om de link tussen amateurkunsten enerzijds en dko en lokaal cultuurbeleid anderzijds verder te verfijnen en te optimaliseren?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Collega Meremans, er is geen expliciete bevraging gebeurd van de amateurkunstensector. Het decreet Amateurkunsten voorziet echter in de mogelijkheid voor de negen amateurkunstenorganisaties, de steunpunten voor de amateurkunstenaars per discipline, om een financieel behoefteplan in te dienen. In dat behoefteplan maakt de organisatie een round-up van de huidige werking en geeft ze een indicatie van de werkpunten en beleidsopties voor de komende beleidsperiode. Op basis daarvan geven ze een indicatie van de extra middelen die ze nodig hebben om hun beleid de komende vijf jaar te realiseren. De meerbedragen in bovengenoemde tabel zijn overwegend gebaseerd op het behoud van de huidige werking, het voeren van nieuw beleid, eventueel met aanwerving van nieuw personeel, en mogelijke eenmalige investeringen.

In de financiële behoefteplannen geven de amateurkunstenorganisaties zelf aan hoe zij hun organisatie, achterban en discipline in de toekomst zien. Zij geven met andere woorden de krachtlijnen voor het toekomstige beleid. Ik verwacht van mijn administratie dat ze mij op basis van de inhoud van de financiële behoefteplannen en van de verslagen en conclusies van de afgelopen visitatieronde een gefundeerd en gemotiveerd advies geeft over een eventuele bijsturing in de sector.

Eerst en vooral wil ik benadrukken dat de vaststelling dat er verschillen zijn tussen fusieorganisaties en nieuwe organisaties op zich geen waardeoordeel is. We moeten rekening houden met de geschiedenis van de amateurkunstensector. De fusieorganisaties konden bij de start van het decreet rekenen op de som van de verschillende subsidies, plus een financiële injectie om de fusie te doen slagen. De organisaties die nieuw in het decreet stapten, hadden dit financiële voordeel niet. Dat kan voor een kloof in subsidiebedragen zorgen, maar zegt niets over de kwaliteit van het geleverde werk in ondersteuning van de amateurkunstenaars in hun respectieve discipline.

U zei het al, de budgettaire kloof is in de loop der jaren wat afgenomen. Dat neemt echter niet weg dat het verschil tussen de organisaties aan de uiteinden van het subsidiespectrum groot blijft. Deze kloof proberen te dichten is niet realistisch op korte termijn, maar ik ben mij wel bewust van het feit dat sommige amateurkunstenorganisaties grote nood hebben aan meer financiële ruimte om hun werking op termijn haalbaar te houden.

Cultural governance is inderdaad geen nieuwe ingeving in het cultuurbeleid, en staat als operationele doelstelling ingeschreven in de beleidsnota Cultuur. Ik vind het belangrijk dat elke cultuurorganisatie duurzaam en goed bestuurd wordt door een diverse en competente ploeg van bestuursleden die samen de missie en visie van de organisatie uitdragen en voortstuwen.

Het principe van dat goed bestuur leeft binnen de amateurkunstenorganisaties. Meerdere amateurkunstenorganisaties worden bestuurd door performante besturen die zijn samengesteld uit bestuurders met uiteenlopende competenties die nuttig en noodzakelijk zijn binnen de organisatie. Een aantal van de fusieorganisaties die voorheen enkel bestuurd werden door afgevaardigden uit de lokale aangesloten groepen, maken nu ook de omslag naar bestuursstructuren, samengesteld op basis van competentieprofielen die nodig zijn voor een goede aansturing van de organisatie.

Het is de intentie om deze praktijken van cultural governance te integreren binnen de sector. De visitatiecommissie gaf sommige amateurkunstenorganisaties aanbevelingen in die lijn. In het verleden zijn er leidraden en tools uitgewerkt, bijvoorbeeld de toolbox 'Goed Bestuur voor Cultuur' van professor Annick Schramme. Deze kunnen de sector blijven inspireren en motiveren. Voorts lijken intervisiemomenten tussen de organisaties over dit onderwerp en stimuli vanuit het steunpunt zeker mogelijkheden om de sector te doordringen van dit cultureel goed bestuur.

De grote kloof die er vijftien jaar geleden was tussen amateurs en professionals heeft plaatsgemaakt voor vele bruggen tussen beide werelden. We kunnen bij momenten spreken van een continuüm tussen amateur en professional. De wederzijdse toenadering tussen het amateur- en het professionele kunstenveld is een grote verdienste van de amateurkunstensector van de afgelopen jaren. Het decreet geeft aan de sector de opdracht om inspanningen te leveren naar 'semi-professionele kunstbeoefening'. Ik wil de sector aanmoedigen om deze weg verder te bewandelen en deze evolutie op te volgen. Ik wil bekijken hoe de opgebouwde expertise van sommige organisaties breder kan worden ingezet.

Ook de samenwerking met het deeltijds kunstonderwijs (dko) én de uitbouw van een regionaal cultuurbeleid biedt hier extra perspectief.

Momenteel werkt het kabinet en de administratie Onderwijs aan het nieuwe niveau decreet dko. Een van de onderdelen van dit niveau decreet is de zogenaamde 'beroepskwalificaties' binnen de opleidingen dko. Hiervoor wil men in dialoog gaan met de amateurkunstensector, aangezien zeer veel afgestudeerden van het dko in het amateurcircuit terechtkomen. Dat lijkt een eerder eenzijdige benadering van deze materie, maar opent anderzijds toch wel enkele mogelijkheden. Want het dko en de amateurkunsten zijn niet enkel communicerende vaten via uitstroom, er zijn ook heel wat leerlingen die dankzij hun ervaringen in het amateurcircuit vervolgens in het dko instromen, of die parallel met hun opleiding ook in een lokale amateurgroep of -vereniging hun kunst beoefenen.

Beroepskwalificaties zijn een interessant instrument om de maatschappelijke verankering van de amateurkunstensector en het dko te verzilveren en een gemeenschappelijke taal te creëren. We willen door middel van de beroepskwalificaties een kader creëren zodat Onderwijs en Cultuur eenduidig over kwalificaties en de daarin vervatte competenties kunnen communiceren, en dat het civiel effect van het verwerven van artistieke competenties in het dko en de amateurkunsten versterkt.

Een goede dialoog tussen beide is immers noodzakelijk, en kan enkel tot stand komen wanneer men dezelfde taal spreekt. Een gemeenschappelijk begrippenkader kan een opstap zijn naar verdere samenwerking tussen beide partijen. Cultuur en Onderwijs zullen op basis van een gedeelde visietekst met de respectieve sectoren overleggen.

Ik geef u de situering op basis van uw vragen, mijnheer Meremans. Verder houd ik het antwoord natuurlijk nog even in beraad voor het najaar dat niet meer zo heel veraf is.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Ik ben weer een beetje te vroeg, denk ik, minister. Het zal een hete herfst worden, het is te zeggen, een indian summer toch. Eté indien. Ik kijk ernaar uit.

U zegt: we hebben de visitaties gehad, de administratie heeft binnen haar visie beleidsplannen ingediend. Daaruit distilleer ik hoe zij verder willen evolueren. U zegt: er is niet echt een bevraging van de sector geweest. Dan zie ik ook dat er op dit ogenblik niet echt een landschapstekening is gemaakt, of heb ik het mis?

Ik blijf erbij dat de evolutie van de sector interessant blijft om te volgen en te doen. De beleidsplannen zijn één ding. Daarin weerspiegelt men zijn wensen, hoe men het ziet. Dat is meestal gelijklopend maar niet altijd, met wat zich op het terrein afspeelt.

De kloof tussen de gefuseerde en de nieuwe organisaties blijft groot. Als ik het goed voorheb, vindt u dat we die niet kunnen dichten op korte termijn, maar u neemt die bezorgdheid mee. Dat vind ik al belangrijk.

Wat betreft de samenwerking met het dko kan ik u volgen. Dat komt zeker en vast terug ter sprake in het najaar bij de verdere afhandeling van dit dossier.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Caroline Bastiaens (CD&V): Voorzitter, minister, mijn eerste vraag gaat over de financiële middelen en de stijging die door de organisaties werd gevraagd. U hebt een overzicht gegeven van de elementen die daartoe een verklaring zouden kunnen zijn. In welke mate hebben de verschillende amateurkunstenorganisaties ook al ingespeeld op de provinciale in- en uitkanteling? In welke mate hebben ze al ingespeeld op de middelen die al dan niet van de provincies naar de organisaties

zullen gaan? Ik weet dat daar de afgelopen tijd bezorgdheid rond leeft. Is daar al rekening mee gehouden of niet? Ik heb heel goed onthouden, en deze organisaties wellicht ook, dat u gezegd hebt en dat hebt u recent nog eens herhaald, dat u kiest voor een warme overdracht en dat de organisaties kunnen blijven rekenen op de middelen die er nu zijn.

Een tweede punt gaat over de passage uit het regeerakkoord waar de heer Meremans aan refereert. Ik heb over die passage een enigszins andere lezing. Hoort die passage eigenlijk niet van toepassing te zijn op de amateurkunstenorganisaties als such? Ik heb dat ook niet zo begrepen uit uw antwoord, daarom stel ik de vraag nog eens. Dat is belangrijk, de amateurkunstenorganisaties hebben helemaal niet de rol van een steunpunt. Het is belangrijk om daarin een onderscheid te maken. Uiteraard denk ik dat het goed is om de evolutie in de sector te blijven opvolgen. Het is voor Vlaanderen en voor heel de culturele scene eigenlijk echt wel een belangrijke sector. Maar we moeten vooral aandacht blijven hebben voor de eigenheid van de verschillende disciplines en dus met andere woorden voor de eigenheid van de verschillende amateurkunstenorganisaties op zich. Een land-schapstekening maken en de evoluties opvolgen, dat kan natuurlijk geen kwaad.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens, afgesproken werd vragen over de afslanking van de provincies niet te stellen, omdat we hierover volgende week in plenaire vergadering debatteren. Het staat de minister evenwel vrij op vragen daarover te antwoorden.

De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Ik heb ook een opmerking bij de passage die de heer Meremans citeert. In het beste geval kan ze betrekking hebben op het forum voor amateurkunsten, maar alleszins niet op de organisaties en de amateurkunsten. De passage klopt niet, des te meer omdat u zelf zegt, minister, dat de organisaties voor het overgrote deel al het resultaat zijn van eerdere fusies. Ik zie niet waar op dit vlak nog efficiëntiewinst te halen valt. Dit is slechts een opmerking terzijde, maar de passage mag niet worden misbruikt voor andere doelen. Ik ga er echter van uit dat de heer Meremans dat ook niet voor ogen heeft.

De kloof tussen de vroeger gefuseerde en de nieuwe is nog altijd niet gedicht, behalve bij Vlamo. Ook dit is een opmerking terzijde, waarop de minister niet hoeft in te gaan. De grootste vraagt de grootste verhoging. Die redenering klopt niet helemaal.

Ik vind het evenwel legitiem dat wordt nagedacht over de doorgroei van de kleine amateurkunstenorganisaties tot op een werkbaar niveau. Op een bepaald moment is het verschil aan resultaten minder groot, maar men moet dat niveau kunnen bereiken. Een aantal, bijvoorbeeld van het type creatief schrijven, willen nog een hele weg afleggen. Ze zijn terecht ambitieus. Naar aanleiding van de presentatie van het jaarverslag van het Fonds voor de Letteren werd gediscussieerd over de verbinding tussen het fonds en creatief schrijven. Die bestaat nog steeds niet, maar dat houdt ook verband met ontbrekende middelen.

Zijn de visitatierapporten publiek? Ik zou die graag inkijken, niet omdat er iets fout mee is, maar ik ben benieuwd naar de resultaten op het terrein. Ik ben dus inhoudelijk benieuwd, niet beleidsmatig.

Tot slot wil ik mijn becommernis die ik al vijftien jaar uit nogmaals uitspreken. Ze is immers nog steeds niet weggewerkt. Minister, u geeft een goede aanzet, maar de samenwerking met dko moet veel intenser zijn. Dat moet zich niet alleen uiten in de amateurkunstensector, maar vooral in de curricula en in de samenwerking tussen deeltijds kunstonderwijs en de praktijk.

Ik geef een voorbeeld van het type samenspel en kamermuziek. Iemand kan tien jaar lang in een lokale harmonie spelen, maar moet naar de samenspelklas, omdat

de harmonie niet telt, terwijl de dirigent van de harmonie een leraar is van die muziekschool. Dit klinkt waanzinnig, maar zo iets valt ook voor bij theaterregisseurs, dans, en dergelijke.

Ik pleit er dus echt voor die verbinding sterker te maken. Dan boekt men effectief resultaat op het terrein en treedt een kwaliteitsverbetering op, alsmede efficiëntiewinst.

Heel veel mensen van de achterbankgeneratie kennen het wel: kinderen van school naar de muziekschool rijden en naar de sportclub en weer terug... Integratie is dus absoluut noodzakelijk, zeker wat muziek, dans en theater betreft, vooral omdat dit vaak een groepsgebeuren is in organisaties op het terrein. Dko kan er trouwens veel geld mee uitsparen. Laten we dus de middelen samenbrengen om de kwaliteit te verbeteren.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Ik had een vraag ingediend over de afslanking van de provincies en de amateurkunsten. Er werd beslist die vraag niet af te wijzen, maar wel niet te behandelen. Ze kan echter wel aan de orde komen als blijkt dat het antwoord tijdens het actualiteitsdebat van volgende week niet afdoend is. Als de minister het ermee eens is, kan de vraag van mevrouw Bastiaens dan ook worden besproken.

Ook wij lezen het regeerakkoord anders. Ik zou het niet waarderen indien het als excuus wordt gebruikt voor nieuwe besparingen.

Ik kan de vraag van de heer Caron over de visitatierapporten beantwoorden. Onlangs heb ik een rapport opgevraagd via de openbaarheid van bestuur en ik heb het snel en efficiënt via een mail ontvangen.

Voor het overige steun ik de bekommernissen van mijn collega's.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik ga maar op enkele elementen en specifieke vragen antwoorden en niet zozeer op de pleidooien, die soms zeer goed en terecht geformuleerd werden. Inderdaad, de visitatierapporten zijn wat mij betreft zonder meer publiek, ook voor parlementsleden, zonder dat ze zich noodzakelijkerwijs op de wet op de openbaarheid van bestuur moeten beroepen. Maar goed, dat mag. Er is geen reden waarom ze niet publiek zouden zijn.

Op basis van de behoefteplannen en de uitdaging die voor ons ligt, zal de administratie, naast een gefundeerd advies, zoals ik het daarnet algemeen omschreef, ook wel een landschapstekening maken. We mogen daar een aantal dingen van verwachten: complementariteit van organisaties ten opzichte van elkaar, geen blinde vlekken en dergelijk meer. Maar dat zal mij niet ontslaan van de taak om op basis van die landschapstekening en dat gefundeerd advies, vervolgens de best mogelijke beslissing te moeten nemen. Maar dat zit er dus nog aan te komen, mijnheer Meremans.

Ik zal inderdaad niet ingaan op het bredere provinciale verhaal omdat dat binnen dit parlement een afspraak is. Ik kan wel zeggen dat de timing de amateurkunstenorganisaties niet toegelaten heeft, mevrouw Bastiaens, om al in hun behoefteplan proactief volledig rekening te kunnen houden met de overdracht. Dat hebben ze niet gedaan. Ik ga ervan uit, zelfs al hebben ze de behoefteplannen nog niet in detail kunnen lezen, dat dit een centraal punt is. Het wordt een van de centrale punten in het kader van de middelenverdeling, dat is wel degelijk zo. Laten we dat debat aangaan, ofwel op basis van uw vraag om uitleg, mevrouw Idrissi, ofwel op basis van het debat in het parlement volgende week. Daar sta ik zeker voor open.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Een aantal collega's zien me ten onrechte als de man met de zeis. Ik had het eerst niet door, mijnheer Caron. Ik moest even nadenken welk onheilspellend bericht ik nu weer de wereld had ingestuurd, maar het daagde mij plotseling. Het is niet zo. Ik wil dit met klem tegenspreken. Nu wordt gezegd: het staat in het regeerakkoord, de bedoeling is nu om een aantal mensen te kortwieken. Dat is zeker en vast niet het geval. Als wij inderdaad en terecht geld van de gemeenschap toebedelen aan organisaties, is het toch wel nodig om te zien wat het effect op het terrein is. Worden die middelen maximaal ingezet? Dat is niet zozeer een poging voor een besparingsronde. *(Opmerkingen van Bart Caron)*

Ik twijfel aan niets. Ik zeg gewoon dat je een aantal zaken moet checken op het terrein, zo simpel is dat. Daarmee doe ik geen uitspraak over bepaalde organisaties. Zij die dat daarmee in verband brengen, zijn ketters, en zij dolen.

Minister, ik dank u in elk geval voor uw antwoord. De heer Caron heeft er wel gelijk in dat we moeten werken aan de samenwerking tussen het dko en de amateurkunsten. Maar we moeten er eerlijk in zijn dat dat vaak een lokaal verhaal is. Je moet een kader creëren. Minister, u hebt ook verwezen naar een regionaal cultuurbeleid, waar wij reikhalzend naar uitkijken, maar ook dat zal voor de 'été indien' zijn, denk ik dan.

Collega's, ik wil nogmaals duidelijk stellen dat er een onterechte beschuldiging of insinuatie wordt gemaakt. Mij is het erom te doen dat we zoveel mogelijk mensen kunnen brengen tot de amateur- of de niet-professionele kunsten. Mij gaat het niet over koepels of structuren. Ik wil gewoon zien dat zoveel mogelijk mensen theater spelen, zoveel mogelijk jonge mensen een instrument vastnemen en onze harmonieën en fanfares, of we ze nu Eendracht of Sint-Cecilia noemen, kunnen voortboeren in alle bloei.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de restauratie van het Lam Gods – 2119 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Miranda Van Eetvelde

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Het is een gemengde vraag over onroerend en roerend erfgoed. Zo gaat dat met door bestemming onroerende goederen in dit land. Het gaat over het Lam Gods en de restauratie ervan, een buitengewoon interessant thema en een complexe kwestie.

De eerste fase van de restauratie heeft buitengewoon interessante resultaten opgeleverd. Het verwijderen van de vernislagen deed de kleuren weer oplichten. Er zijn een aantal opzienbarende ontdekkingen gedaan, met name overschilderingen. Straks zal het werk pas echt opnieuw schitteren zoals rond 1430, een heel eind geleden.

Het restauratiedossier van de kerkfabriek werd op advies van de Topstukkenraad en het agentschap Onroerend Erfgoed, door beide bevoegde ministers goedgekeurd in 2012. Beide ministers trokken elk 504.000 euro uit voor de restauratie. Voor Kunsten en Erfgoed, het toenmalige agentschap, betekende dit dat de volledige dotatie van 2012 van het Topstukkenfonds aan deze restauratie werd toegevoegd. Daar is op zich niets fout mee. 80 procent van de restauratiekosten worden daarmee gedekt.

De complexiteit van de restauratie en de bijkomende ontdekkingen leidden tot bijkomende restauratiekosten. De Vlaamse overheid kende ondertussen een bijkomende subsidie van ongeveer 120.000 euro toe voor de restauratie van de beschilderde lijsten. Opnieuw namen de minister van Cultuur en de minister van Onroerend Erfgoed elk de helft van dit bedrag voor hun rekening.

De redactie.be schrijft dat de eerste fase van de restauratie bijna twee jaar langer duurde en dubbel zoveel kostte als begroot. Het kostenplaatje viel 650.000 euro hoger uit dan gepland. De hele restauratie, die werd opgedeeld in drie fases, zou in totaal vijf jaar duren en dat voor een totaalbudget van 1.350.000 euro. U merkt dat we daar al over zijn. Maar hoe zit het met de panelen van fase 2 en 3? De kans lijkt reëel dat de restaurateurs ook daar op overschilderingen zullen stoten en dat levert dan weer een meerkost op. De vraag is of daar bud-gettaire ruimte voor is.

Hoe zit het met die restauratie? Daarvoor is er op dit moment enkel het basisbud-get dat eerder werd toegekend. Dat is eigenlijk alleen voldoende om het oppervlaktevuil en de vergeelde vernislagen te verwijderen en een beperkt aantal oude retouches te vernieuwen. Als er opnieuw overschilderingen en schilderijen op de kaders worden gevonden, dan ontstaan nieuwe financiële problemen. Het zou het beste zijn, nu we ermee bezig zijn, dat we de binnenste panelen ook helemaal goed aanpakken, net als de buitenste. Maar, zoals dat gaat, wie zal dat betalen?

Niemand wil uitspraken doen, zo schrijft de nieuwssite van de VRT. Dat is een zin die mij prikkelt om deze vraag te stellen. Het zal dus meer tijd en geld in beslag nemen. Maar laat ons alstublieft niet eindigen met een half gerestaureerd Lam Gods in 2020, maar met dit fantastische topstuk dat voor onze cultuur en onze identiteit van buitengewoon, extraordinair belang is.

Minister, de nieuwssite schrijft dat niemand op dit moment uitspraken wil doen over het uiteindelijke budget en de timing. Bent u of zijn uw diensten gecontacteerd? Welk is het budget dat bij aanvang specifiek was voorbehouden voor fase 2 en 3? Welk budget zou nodig zijn om deze fases af te werken? Wenst u dat de restauratie integraal wordt uitgevoerd? Bent u bereid hiervoor extra middelen uit te trekken? Zijn die al dan niet beschikbaar in het Topstukkenfonds? Is hier al overleg over gepleegd met de minister bevoegd voor het onroerend erfgoed?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: De eerste fase van de restauratie van het Lam Gods-retabel nadert inderdaad zijn voltooiing. De fase van het zoveel als mogelijk blootleggen van de originele Eyckiaanse lagen is voorbij. Het was confronterend om de panelen in hun meest onttakelde staat te zien, met de schade van vijf eeuwen zichtbaar.

Tegelijkertijd was het wonderlijk om mee te volgen hoe de restauratoren in hun werk het genie van Van Eyck beetje bij beetje opnieuw onthulden.

Begin dit jaar begonnen de restaurateurs met wat ik ietwat oneerbiedig de heropbouw van de panelen wil noemen. Zij vulden namelijk de gaten in de panelen, brengen waar nodig retouches aan en maken de panelen weer leesbaar. Medio dit jaar wordt de heropbouw afgerond. Het resultaat is nu al indrukwekkend. Mijn dank dan ook aan iedereen die dit mee mogelijk heeft gemaakt. Ik hoop dat u het met me eens zult zijn dat de middelen voor de restauratie goed besteed zijn.

Dan zal ik nu antwoorden op uw vragen. De restauratie van het Lam Godsretabel is in de meest ware zin van het woord een 'work in progress'. Wie had immers kunnen denken dat de panelen, die de voorbije paar honderd jaar door zovelen de hemel in werden geprezen, in verregaande mate overschilderd waren? Wie had durven hopen dat er onder de eindeloze lagen vernis en overschilderingen

nog zoveel originele picturale materie zou schuilgaan? Wie had kunnen hopen dat die originele lagen dankzij het engelengeduld van de restaurateurs weer aan de oppervlakte konden worden gebracht? Ik denk dan ook dat het wijs is om geen voorbarige uitspraken te doen over het uiteindelijke budget en de timing. Dat leert ons toch de ervaring opgedaan bij de eerste fase van de restauratie.

Na de zomer gaan de tijdens de eerste fase gerestaureerde buitenpanelen terug naar de kathedraal. Fase twee start dan met het overbrengen van een van de binnenregisters naar het restauratieatelier. Na het verwijderen van de vernislagen en het uitvoeren van eventueel bijkomend onderzoek zal duidelijker worden wat de toestand van dat register is en wat de meest geschikte manier is om verder te gaan met de restauratie. Ik verwacht dat we pas tegen midden 2018 een beter zicht hebben op de toestand van de binnenpanelen. Het is dan ook medio 2018 dat we ons zullen moeten beraden over de te maken keuzes voor de verdere voortgang van de restauratie.

De restauratieopdracht geldt voor de totaliteit van de restauratie. Daar wil ik toch wel de nadruk op leggen. Er werd geen onderscheid gemaakt qua financiering van de drie fases. De opdracht werd toegekend aan het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium (KIK), voor een totaalbedrag van 1.230.433 euro. De ontdekking dat de lijsten van de buitenpanelen nog de originele, bewerkte panelen waren, leidde tot meerkosten ten bedrage van 149.923 euro voor de restauratie van die lijsten. De beslissing om de op de buitenpanelen aanwezige overschilderingen maximaal te verwijderen, betekende dan weer meerkosten ten bedrage van 475.650 euro.

Ik denk dat het nu nog te vroeg is om te beslissen hoe verregaand de restauratie van de binnenpanelen moet gebeuren. Te veel hangt nog af van wat er zal worden ontdekt na de verwijdering van de vernislagen en na verder onderzoek van die binnenpanelen. Zoals ik al eerder stelde, zullen we medio 2018 een beter zicht hebben op de mogelijkheden en wenselijkheden met betrekking tot de restauratie van de binnenpanelen. Dan zullen we de beste keuze moeten maken.

Indien in 2018 zou blijken dat bijkomende restauratiewerken noodzakelijk zijn, dan zal ik daarvoor in overleg met de Vlaamse Regering een oplossing zoeken. Een voorstel zou bijvoorbeeld kunnen zijn om de opgebouwde reserve in het Topstukkenfonds, die momenteel 1.195.000 euro bedraagt, geheel of gedeeltelijk vrij te geven in functie van de verdere restauratie van het Lam Godsretabel.

De restauratiecampagne van het Lam Godsretabel wordt van nabij en in nauw overleg opgevolgd door de kabinetten van Cultuur en Onroerend Erfgoed en door de administraties. Wanneer het dossier dat vereist, zullen de minister-president en ikzelf met elkaar contact opnemen.

Ik meen dus dat we de onderzoekers nu nog even de tijd moeten geven om de bijkomende stappen te zetten, maar het spreekt vanzelf dat niemand van ons het voornemen heeft om deze groots opgevatte operatie ergens halverwege te staken. We zijn echter nog niet aan het einde. Dat verklaart echter een beetje de terughoudendheid om absolute uitspraken te doen over wat er nu precies zal gebeuren. Ik kan alleen maar zeggen dat de restauratie voortgaat en dat we de nodige budgetten zullen zoeken om dat verder mogelijk te maken, op basis van het onderzoek van de restaurateurs.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Minister, ik dank u voor dit interessante en goede antwoord. De kerkfabriek had aan de buitenwereld laten weten dat er intern onvoldoende middelen waren om de meerkosten voor een eventuele tweede en derde fase zelf te financieren. Dat was eigenlijk de aanleiding voor mijn vraag. In die

zin geeft u ook geen vrijbrief, maar zegt u dat we het onderzoek moeten afwachten, dat dat maar pas helemaal duidelijk zal worden in 2018. U hebt gelijk. U spreekt echter ook uitdrukkelijk de intentie uit om dit werk in zijn originele staat en in al zijn glorie te herstellen.

Dit is inderdaad niet alleen vanuit het oogpunt van kunsthistorisch onderzoek heel interessant. Wie ben ik, maar ik zou de eigenaars, de kerkfabriek, willen aanbevelen om over het hele restauratieproces, over die lagen enzovoort, een permanente kleine aanvulling op het Lam Gods te maken. Dat is immers een interessant proces: hoe ga je om met oude kunst? Ik ben echter heel blij dat u een duidelijke uitspraak doet, dat u daarvoor eventueel de reserves voor het Topstukenfonds wilt aanspreken. Laten we afspreken dat we daar medio 2018 nog eens over praten. Ik dank u in ieder geval voor de goede intentie.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, ik ben heel blij dat collega Caron nu in zijn reactie op uw antwoord ook wel verwijst naar de kerkfabriek. Die is immers nog altijd de eigenaar van het Lam Gods. Het lijkt me zeer belangrijk dat we haar zien als eerste partner in dit geheel. Ik denk dat we met zijn allen absoluut achter de restauratie staan. We moeten ervoor zorgen dat we het Lam Gods opnieuw in een zo optimaal mogelijke staat krijgen. Dat zijn we volop aan het doen, denk ik. We moeten dat ook zo kunnen houden in de toekomst. Ik denk dat iedereen daar wel achter staat. De kostprijs is echter wel aanzienlijk, ook voor de kerkfabriek. Als er nieuwe beslissingen zouden moeten worden genomen, want dat zullen we nog wel moeten zien, dan moet dat absoluut gebeuren in nauw overleg en in eerste instantie met de eigenaars, dus de kerkfabriek in Gent.

Minister, u zegt dat er op dit moment geen nood is aan bijkomende beslissingen. Ik kan dat volgen. U zegt dat we misschien keuzes moeten maken in 2018. Ik wil er toch ook op wijzen dat er naar aanleiding van heel deze restauratie en de timing waarin daarvoor was voorzien, ook werd voorzien in een heel project met betrekking tot ontsluiting in het kader van Vlaamse Meesters en het Van Eyckjaar. Dat is ongelooflijk belangrijk. Er zijn heel wat partners die zich met het oog daarop aan het organiseren zijn. Daarvoor is in heel wat middelen voorzien, en we mogen die natuurlijk ook niet kwijtspelen. Het lijkt me dus in ieders belang om deze restauratiefase op een goede manier af te ronden. Ik denk dat er niet veel nieuwe dingen zullen worden ontdekt, maar als men op termijn nog verder zal moeten restaureren, dan moet dat worden bekeken. Laten we nu echter doen wat we hebben afgesproken. Die middelen zijn er. Dat is al substantieel. Laten we dan eventueel later in nauw overleg met de kerkfabriek zien wat er al dan niet kan of zou moeten gebeuren.

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Manuela Van Werde (N-VA): Voorzitter, ik vond het een heel intrigerende vraag van de heer Caron, gewoon ook al omdat het een heel intrigerend werk is, natuurlijk. We kennen de geschiedenis en de waarde van het paneel. We zitten inderdaad in de juiste zaal. We weten ook dat dit een heel belangrijk gegeven wordt in het kader van wat er in 2019 en 2020 in Vlaanderen staat te gebeuren met het project Vlaamse Meesters, waarover mevrouw Bastiaens het net had.

Minister, ik ben blij dat u zegt dat er midden 2018 opnieuw overleg komt over hoe het verder moet. Zoals collega Bastiaens echter ook al stelde, moeten we eigenlijk in eerste instantie bekijken of de eigenaar wel vragende partij is om de restauratie voort te zetten. Is er een concreet dossier opgemaakt? Is er een concrete subsidieaanvraag? Voor we kunnen beginnen te discussiëren over de vraag of de overheid al dan niet middelen kan en zal uittrekken voor verdere restauratie, moeten we weten of de eigenaar de intentie heeft om die aanvragen en die

subsidiedossiers in te dienen, want wij kunnen dan wel een gedeeltelijke restauratie betreuren, maar anderzijds mogen we ook niet vergeten dat, als het paneel nog verder wordt gerestaureerd, de kathedraal ook nog jarenlang het paneel zal moeten missen. Het is uiteindelijk een topstuk, dat een groot effect heeft op de bezoekersaantallen. *(Opmerkingen van Bart Caron)*

Dat zijn maar een paar bedenkingen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Er is momenteel geen bijkomend dossier, maar dat kan natuurlijk snel veranderen. Ik heb in elk geval in mijn antwoord duidelijk gemaakt dat we daarvoor openstaan. Wat de plaatsing betreft van het gerestaureerde deel, en zelfs ook van het niet-gerestaureerde, die verder in het Museum voor Schone Kunsten kan gebeuren, onder de voorwaarden die ik heb gegeven, het is inderdaad zeker de bedoeling om dit mee te nemen in het programma Vlaamse Meesters, dat Toerisme en Cultuur tot stand aan het brengen zijn.

We zitten nog altijd op een goed perspectief op allerlei vlakken, maar het is nu nog net iets te moeilijk om heel concreet de volgende stappen te kunnen aanduiden. Ik heb er alle vertrouwen in dat dit met alle inspanningen van voorgangers en misschien nog navolgers helemaal tot een goed eind kan worden gebracht. Dit is nu al absoluut de investering waard en dat zal ook zo blijken in de toekomst.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Ik ben gelukkig met de discussie en het antwoord.

Mevrouw Van Werde, u hebt gelijk dat een stuk te bezoeken moet zijn. Daar haalt de kerkfabriek ook de inkomsten die nodig zijn om het pand te exploiteren en het werk in de beste klimatologische omstandigheden op te stellen. Daar zijn ook oplossingen voor. Het paneel kan tijdelijk worden vervangen door een kopie. De restauratiewerken als such zijn ook publiek. Die kunnen in het MSK worden bezocht. Het heeft zelfs eventueel meer waarde dan het zou hebben in 2020.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de renovatie en de mogelijke uitbreiding van het Brusselse Kaaitheater – 2167 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Miranda Van Eetvelde

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, het Kaaitheater is een van de onderschatte Brusselse parels. Het kunstencentrum bestaat al bijna 40 jaar, oorspronkelijk als tweejaarlijks internationaal festival. Sinds 1987 heeft het theater – toen nog Lunatheater en vandaag Kaaitheater – een permanente seizoenswerking. Het Kaaitheater heeft over de jaren heen een zeer sterk en gevarieerd programma ontwikkeld. Het is nu slachtoffer van zijn eigen succes, waardoor een renovatie zich opdringt en er op zoek wordt gegaan naar een tweede zaal. In samenwerking met Brusselse bouwmeester Kristiaan Borret – die tussen haakjes een Nederlandstalige is – wordt een oproep gelanceerd om een toekomstvisie voor het theater uit te werken.

Opvallend daarbij is dat de aankoop van een deel van het Citroëngebouw onderzocht wordt. Het gebouw domineert al jaren de politieke agenda. Denken we maar

aan Citrowel, Citroniet. Het gebouw zou perspectief kunnen bieden om het Kaaitheater nog wat meer op de kaart te zetten. Het Citroëngebouw werd ondertussen door het Brusselse Gewest gekocht voor een bedrag van 20,5 miljoen euro. Van de 45.000 vierkante meter zal normaliter 15.000 tot 18.000 vierkante meter gereserveerd worden voor een nieuw museum voor moderne en hedendaagse kunst. Daar hebben we al een aantal boompjes over opgezet.

Gezien de locatie van het Kaaitheater vlakbij het kanaal, kan het kunstencentrum mee een rol spelen bij de opwaardering van de hele Kanaalzone. Het is belangrijk dat het gebouw, dat in 1990 voor het laatst gerenoveerd werd, nog jaren zijn belangrijke culturele functie kan vervullen in Brussel.

Minister, in welke staat bevindt het gebouw van het Kaaitheater aan Saintelette zich? Bevestigt u dat een renovatie van het Kaaitheater noodzakelijk is? Hoe staat u tegenover een mogelijke uitbreiding van het Kaaitheater? Hoe zou die uitbreiding vorm kunnen krijgen?

In de bespreking van de begrotingsaanpassing hebt u gezegd dat “er heronderhandelingen van de erfpachtovereenkomst met het oog op uitbreiding voor een toekomstig lange termijn lopende zijn”. Ik interpreteer dit zoals u het hebt bedoeld, namelijk dat het gaat over de uitbreiding van de erfpachtduur en niet over de uitbreiding van de oppervlakte. Is de notariële akte al verleden? Werd er in dat kader gesproken over een mogelijke uitbreiding?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het Kaaitheater kent inderdaad een lange traditie met een gerenommeerde werking. De laatste grootschalige renovatie dateert van 1990, wat niet betekent dat er geen tussentijdse renovaties zijn gebeurd. Ook wordt het gebouw nauw opgevolgd naar eigenaarsonderhoud. Zo werden de zetels van de publiekstribune inmiddels vervangen, alsook de buitendeuren. Er werden een aantal veiligheidsmaatregelen genomen aan het podium, een aanpassing van de HVAC-installatie (heating, ventilation, airconditioning) en nog een aantal andere kleinere ingrepen zoals het plaatsen van geluidspanelen. Het gebouw kan dan ook zonder problemen en conform de regelgeving functioneren.

Het kan altijd beter en naar aanleiding van de opportuniteiten die zich aanbieden in de Kanaalzone en het Citroënproject, wordt er in overleg met het Kaaitheater een studie uitgevoerd. De studie bestaat uit een luik puur infrastructureel ten behoeve van het inplanten van mogelijks een tweede zaal voor dans en een luik over de positionering van het Kaaitheater. Het is daarom belangrijk dat zowel het team van de Vlaamse bouwmeester als de Brusselse bouwmeester betrokken zijn bij het dossier.

Er stellen zich een aantal opportuniteiten en een analyse van het exploitatiepotentieel voor het Kaaitheater is aan de orde. Vandaar dat er een studie is gestart.

Wat betreft de renovatie van het gebouw zijn er een aantal herstellingen gedetecteerd, ook aan de Kaaistudio's in de Onze-Lieve-Vrouw van Vaakstraat. De geplande herstellingen worden in 2016 uitgevoerd. Een aantal herstellingen aan het Kaaitheater wordt uitgesteld tot de resultaten van het luik infrastructuur – met name de mogelijke inplanting tweede zaal voor dans – gekend zijn, ook om de werking van het centrum en de programmatie niet opeenvolgend te belasten.

Ik sta uiteraard positief tegenover de vragen die het Kaaitheater met mij aan het overlopen en uitwerken is. Ik heb dat in deze commissie al meerdere malen mogen aangeven. De studie zal uitwijzen welke richting het precies uitgaat. Ze is pas gestart en zal tegen eind 2016 uitmonden in voorstellen voor de toekomst. Daarna zal het mogelijk zijn om een beslissing te nemen over de opwaardering van het Kaaitheater.

Ik kan helaas nog geen uitspraken doen over hoe de uitbreiding mogelijks vorm kan krijgen. Dat is immers het onderwerp van de studie. We komen daar de volgende maanden zeker uitgebreid op terug.

Het is inderdaad de bedoeling om de duur van de erfpachtovereenkomst te verlengen en niet de oppervlakte te vergroten. We kunnen met de eigenaar alleen maar onderhandelen over de huidige oppervlakte en niet over andere elementen. Dat verloopt voorspoedig. Als ik me niet vergis, was er gemikt op 15 juni om dat voor elkaar te krijgen. Wegens administratieve procedures, zoals het intern vragen van het advies van de Inspectie van Financiën, vermoed ik dat het iets later zal zijn. Normaal gezien zal voor het zomerreces het heuglijke nieuws er zijn dat de erfpacht voor lange tijd wordt verlengd. Dat verloopt alvast zeer goed.

Ik denk dat we positief zullen kunnen antwoorden op de andere elementen, de andere vragen die het Kaaitheater stelt voor de middellange termijn. Nogmaals, geef ons nog enkele maanden om de zaken grondig te bekijken. Dan kunnen we daarin verdere beslissingen nemen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik dank u voor uw positief antwoord. Ik ben blij dat er op dit punt een constructieve samenwerking bestaat tussen de bouwmeesters, zowel de Brusselse bouwmeester als het team van de Vlaamse bouwmeester, hoewel die post momenteel nog niet is ingevuld.

Ik heb verder begrepen dat er dit jaar ook in de Vaartstraat geplande herstellingen komen. Dat is een goede zaak. Daar was ook nog wat werk aan de winkel.

Ik vermoed dat u vooral naar het Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI) zult kijken. Is er sprake van samenwerking met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Kunt u daar iets meer over zeggen? Qua uitbreiding zijn er niet veel mogelijkheden. Ofwel gaan ze naar links, richting KBC, en komen ze bij de Unie van Vrijzinnige Verenigingen. Ofwel gaan ze naar achter of naar rechts, en dan zitten ze in de Citroëngarage. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is hierin wel een belangrijke partner.

Het is ook positief dat er voor de zomer een stukje zekerheid kan worden gegeven, alvast over de erfpacht van het huidige gebouw.

Kunt u wat meer uitleg geven over de betrokkenheid en de contacten met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Is de studie al gelanceerd? Wie doet die?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb u in februari daarover bevraagd. Ik heb toen gepeild naar uw welwillendheid. Die welwillendheid was toen heel groot. Dat hoor ik vandaag ook.

Ik krijg altijd verbaasde reacties, daarnet nog van mevrouw Segers: 'Oei, het museum zal er toch nog komen, als het Kaaitheater aan uitbreiding denkt?' Uiteraard zal het museum er komen. De site is groot genoeg om zowel een museum als de noodzakelijke uitbreiding voor het Kaaitheater te realiseren.

In uw vorig antwoord zei u dat u de mensen van het Kaaitheater had gezien, maar dat u nog geen plan had gekregen. Heeft het Kaaitheater daar nu al een plan voor op tafel gelegd? Kunt u daarover iets meer zeggen?

Ik ben ook blij dat er vooruitgang is in de erfpachtovereenkomst. Het is nog niet afgerond, maar ik hoor dat dat vrij snel zal gebeuren.

De vorige keer was er sprake van de noodzakelijke werken die er zouden moeten gebeuren. Ik heb er toen een aantal aangehaald en u hebt ze toen ook aangevuld: de hijsinstallatie, de akoestiek enzovoort. Hoe zit het met die heel punctuele noodzakelijke renovaties? Wat is de stand van zaken daarin? Los van het grote verhaal van de uitbreiding, zou er een heel specifieke, kleine wijziging komen in verband met toegang. Daardoor zouden ze voor een stuk op het terrein van de Citroënsite komen. Ik begreep dat er daarvoor toen ook al een onderhandeling op gang was gezet. Als ik mij niet vergis, was het technisch nogal moeilijk om die toegang te regelen, omdat er daar een ketel stond. Kunt u daarover iets meer vertellen?

Ik ben alvast zeer blij dat u uw welwillendheid voortzet.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil enkele contextuele elementen toelichten. De studie is begonnen en zal eind 2016 beëindigd zijn. Ik zal u laten weten wie de studie doet, dat kan ik hieruit niet onmiddellijk afleiden. In de studie wordt het geheel meegenomen. Er zijn zowel de punctuele investeringen die zouden moeten gebeuren rond de akoestiek en de hijsinstallatie als de mogelijke uitbreiding op het – heel bescheiden, maar daarom niet minder nodig – stuk van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest binnen de Citroëngarage. Daarvoor onderhouden we de nodige contacten met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. We zijn met alles tegelijk bezig.

Verder wordt ook het bredere stuk meegenomen. Quid de mogelijkheid van een tweede zaal voor dans, die op dit ogenblik eerder gepland wordt op de plek waar zich aan de kaai zelf de kantoren van het Kaaitheater bevinden? Quid de verhouding van die mogelijke toekomstige uitbreiding – die absoluut niet onrealistisch is, maar ik spreek nog even in voorwaardelijke vorm – ten opzichte van de bestaande Kaaitheaterstudio's?

Op een gegeven moment vroeg het Kaaitheater zich af, als ze een tweede speelplek hebben centraal aan het Kanaal, of ze de Kaaistudio's behouden. Dat is allemaal nog in gesprek. Er wordt bekeken hoe ze dat ten opzichte van elkaar doen. Als ik zei dat de studio uit twee delen bestaat, enerzijds de infrastructurele harde noden en anderzijds de brede positionering van het Kaaitheater en zijn groeimogelijkheden, dan bedoel ik dat daarmee.

Ik heb er goede hoop op dat dat allemaal ordentelijk en goed kan worden afgerond tegen het einde van het jaar, temeer omdat het plan waar vorige keer nog geen sprake van was of nog niet was neergelegd, er nu wel is. We kunnen nu de nodige stappen zetten om als overheid antwoorden te geven op concrete vragen van het Kaaitheater.

Voor de middelen die hiervoor kunnen worden uitgetrokken, denk ik aan het Vlaams Brusselfonds. Daarover wil ik duidelijk zijn. Dat is de stand van zaken nu. Ik kijk dit dossier met een positief perspectief tegemoet. Meer kan ik daar nu niet over zeggen. Alles verloopt volstrekt normaal, zelfs al zouden we willen dat het sneller gaat, in een goede verstandhouding en een goed onderzoek van wat er kan gebeuren.

– Bart Caron treedt als voorzitter op.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, u zegt dat u voor de financiering vooral denkt aan middelen van het Vlaams Brusselfonds. Daar ben ik wel en niet blij om. Ik ben blij dat u er zelf voor een groot deel over beslist. Ik ben bezorgd omdat er ook al andere toezeggingen waren, bijvoorbeeld inzake capaciteit voor kinderopvang. Als we dat volledig kunnen volstorten en de omvang kunnen bereiken die

oorspronkelijk was bedoeld, dan kunnen we een en-enverhaal creëren. Dat zullen we samen bekijken. Ik hoop dat het verhaal van het Kaaitheater wordt ingebed in het ruimere plaatje van de Kanaalzone, waar we een dynamiek zien met een aantal musea die daar ontstaan. We hebben het Millennium Iconoclast Museum of Art (MIMA) gehad aan de overkant van het Kanaal in het beruchte Sint-Jans-Molenbeek. Dat is een schot in de roos. Ik hoop dat het op een totaalniveau wordt bekeken, en daar kunnen de bouwmeesters bij helpen.

Yamila Idrissi (sp·a): Minister, kunt u die namen geven?

Minister Sven Gatz: Ja, ik heb die nu niet bij me, maar ik zal ze bezorgen.

Yamila Idrissi (sp·a): Dank u wel.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Manuela Van Werde aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de hervorming van de filmkeuring – 2171 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Manuela Van Werde (N-VA): Minister, in antwoord op een vraag om uitleg van mevrouw Segers op 17 maart 2016 over de hervorming van de filmkeuring gaf u aan dat Vlaanderen in het overleg met de andere overheden in dit land het voortouw neemt in de gesprekken die rond dit thema worden gevoerd.

U wees toen op het belang van coregulering en een uniform aanbevelend systeem voor het hele Belgische grondgebied dat in de mate van het mogelijke kan worden toegepast op de verschillende media. U gaf toen ook aan dat dat u, in het overleg met de andere overheden op 15 maart 2016, de optie voor een licentie op de bestaande Kijkwijzer hebt toegelicht.

Het resultaat van dat overleg was dat duidelijk bleek dat iedereen pleit voor een uniform systeem voor de cinema's en coregulering en dat daarnaast ook de wens werd uitgedrukt om naast leeftijdsclassificaties ook meer inhoudelijke criteria mee te geven aan het publiek, onder meer in het kader van mediawijsheid. U was dan ook positief gestemd over het verkrijgen van een uniforme regeling voor films in de bioscopen voor heel het land. Wel moesten zeker nog een heel aantal andere punten verder worden besproken: uitbreiding naar andere media, wijze van klachtenbehandeling en controle, totstandkoming en inhoud van de classificatie en de uitzonderlijke situatie van de Duitstalige Gemeenschap.

Eind april zou u daarvoor opnieuw samenzitten met de andere overheden waarmee u in gesprek bent. Finaal gaf u zeer uitdrukkelijk aan dat het in Franstalig België in de eerste plaats de wens is om een regeling uit te werken voor bioscopen, maar nog niet voor het bredere kijkgedrag van de mensen. Wel was u gematigd positief gestemd over de uitwerking van het kijkwijzersysteem in de bioscopen in de komende maanden.

Minister, wat zijn de belangrijkste conclusies van het overleg van eind april met de andere overheden over de hervorming van de filmkeuring? Werden er concrete resultaten geboekt in het overleg aangaande de punten die nog besproken moesten worden – uitbreiding naar andere media, wijze van klachtenbehandeling en controle, totstandkoming en inhoud van de classificatie en de uitzonderlijke situatie van de Duitstalige Gemeenschap? Wat is de stand van zaken betreffende

het invoeren van het kijkwijzersysteem in de bioscoopsector? Welke vooruitgang hoopt u in de zeer nabije toekomst te boeken? Welke datum voor implementatie hebt u voor ogen? Zult u kiezen voor de zogenaamde asymmetrische toepassing, met name technologie-neutraal systeem in de Vlaamse Gemeenschap en kijkwijzersysteem enkel voor de bioscoop in de andere gemeenschappen? Acht u het haalbaar om het technologie-neutraal systeem op korte termijn te implementeren in Vlaanderen?

Een ander aspect is de financiering van de kostprijs van het kijkwijzersysteem. Een belangrijke vraag daarbij is uiteraard ook de bijdrage van de audiovisuele sector aan het systeem. In hoeverre vond hierover reeds overleg plaats met de audiovisuele sector?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het klopt dat er op 25 april een overleg was gepland met alle betrokken overheden, de drie gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Het ontslag van mevrouw Milquet heeft enigszins roet in het eten gegooid. Op vraag van de Franse Gemeenschap werd het overleg uitgesteld. Met het oog op een uniform systeem in heel België is het essentieel dat alle betrokken partijen aan tafel zitten. De zaken die moeten worden besproken, zoals – u zegt het zelf – controle, klachtenbehandeling enzovoort, zijn enerzijds technisch, maar anderzijds ook politiek. Het had geen nut om met de andere overheden verder te overleggen, zonder de standpunten van de nieuwe minister van Cultuur van de Franse Gemeenschap, mevrouw Greoli, te kennen.

Ik heb haar intussen wel kunnen spreken en zij wenst de lijn van mevrouw Milquet op dat vlak door te trekken. De heel duidelijke positionering over het dan al dan niet over het hele land uitrollen van een technologie-neutrale aanduiding van een filmkeuring dan wel of de Franse Gemeenschap zich zal beperken tot het systeem voor de bioscopen, is echter nog niet definitief ingenomen vanuit het kabinet van mijn collega. Met andere woorden, ik sluit een asymmetrische benadering, waarbij een regeling zoals Kijkwijzer in Vlaanderen toegepast wordt op de verschillende media, en in de rest van België enkel gebruikt wordt voor de bioscopen, niet uit.

De bescherming van minderjarigen tegen ongepaste audiovisuele content op de lineaire en niet-lineaire omroepen wordt op Vlaams niveau momenteel geregeld in het Mediadecreet. De introductie van een technologie-neutraal systeem zou dus een wijziging van dit decreet vereisen, wat op zich niet problematisch hoeft te zijn. Voor de timing van deze wijziging en bijgevolg ook van de verdere implementatie van een technologie-neutraal systeem in Vlaanderen, is de huidige herziening van de Europese richtlijn Audiovisuele Mediadiensten van belang.

Op Europees niveau wordt de bescherming van minderjarigen tegen audiovisuele content van de omroepen geregeld in de artikelen 12 en 27 van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten. In de ontwerp-tekst voor de herziening van de richtlijn die de Europese Commissie eind mei vrijgaf, werden onder andere deze bepalingen grondig gewijzigd. De voorgestelde wijzigingen lijken op het eerste gezicht niet strijdig met een systeem zoals Kijkwijzer. Mijn administratie onderzoekt dit momenteel grondiger.

Hoe dan ook moeten de onderhandelingen tussen de lidstaten en met het Europees Parlement over de richtlijn nog starten. Het is dan ook niet zeker dat de voorgestelde bepalingen over de bescherming van minderjarigen in de ontwerp-tekst van de Commissie behouden blijven. De uiteindelijke richtlijn zal omgezet moeten worden in het Mediadecreet. Het is logisch dat ik het technologie-neutraal systeem afstem op de herziene richtlijn. Ik zal de introductie van het technologie-neutraal systeem in het Mediadecreet meenemen als onderdeel van de omzetting van de richtlijn.

De verschillende timingen lopen niet volledig gelijk, ik moet nog bekijken hoe we dit het best kunnen aanpakken.

Hoewel een bijdrage vanuit de sector voor de financiering een mogelijkheid zou kunnen zijn, moet dit van naderbij worden bekeken. Ik ga na welke middelen daarvoor kunnen worden vrijgemaakt. Ik besef immers dat het werken met een systeem zoals Kijkwijzer al een inspanning vraagt van de sector. Het zijn immers hun werknemers die de content zullen classificeren.

Er zijn twee elementen waarvan ik de synchroniciteit niet volledig beheers: de definitieve positionering van onze Franstalige collega's en de al dan niet synchrone invoering van ons nieuw systeem met betrekking tot de herziening van de Europese richtlijn.

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Manuela Van Werde (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik noteer dat de timing is gewijzigd door verschillende veranderingen op Europees niveau en door het ontslag van mevrouw Milquet. Mijn vragen kwamen voort uit de wens om vooruitgang te boeken in het dossier. Het is intussen meer dan anderhalf jaar geleden dat u zei dat de laatste keuring van een film op basis van het oude systeem was gebeurd. En nu de filmkeuring een bevoegdheid is van de gemeenschappen, hebben we de mogelijkheid om werk te maken van een technologie-neutraal systeem waar de sector trouwens ook vragende partij voor is.

Ik wil er ook nog aan toevoegen dat ik denk dat we zelfs ambitieuzer mogen zijn en dat we moeten overwegen om het technologieneutrale systeem zo breed mogelijk toe te passen: lineaire of niet-lineaire omroeporganisaties, bioscopen, dvd's, blu-ray. Maar daarmee bezorg ik u misschien weer hopen werk.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Minister, ik ben blij dat u de opening laat om te bekijken of we een deel van de middelen mee kunnen financieren voor de uitrol van de Kijkwijzer. We weten dat de gesprekken vastlopen op de financiële middelen die dit van de sector zou vergen. In het belang van de sector lijkt het me belangrijker dat het een cofinanciering wordt.

U zei dat we misschien moeten gaan voor een asymmetrische benadering. Als het niet anders kan, is dat misschien een goede start, maar het is natuurlijk niet de beste optie. Een film die eerst op federaal niveau op dezelfde manier wordt geregeld voor de drie gemeenschappen, zou een andere rating kunnen krijgen wanneer die op televisie wordt getoond. Dat zal ons voor een aantal bizarre situaties plaatsen.

Minister, anderhalf jaar later zijn we er nog niet. Dit toont aan, en dat is misschien vloeken in de kerk, dat er een aantal dossiers zijn waarvan we ons moeten afvragen of de regionalisering wel de beste oplossing is en of we niet de moed moeten hebben om een aantal zaken te herfederaliseren.

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Manuela Van Werde (N-VA): Ik ben gewoon sprakeloos door die laatste opmerking. *(Gelach)*

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.